

ŠTAJERSKI GOSPODAR

Erscheint jeden Samstag — Verlag und Schriftleitung: Marburg (Drau), Badgasse 6 — Ruf 25-67 — Bezugspreise: In der Ostmark: vierteljährlich RM 1.20 einschl. 9 Rpf Postgebühr; im Altreich: RM 1.20 einschl. 9 Rpf Postgebühr, zuzüglich 18 Rpf Zustellgebühr. — Postscheckkonto Wien Nr. 55030

Nr. 4 - V. Jahrgang

Marburg a. d. Drau, Samstag, 27. Januar 1945

Einzelpreis 10 Rpf

Tromesečno umiranje tolovajev

Hd. 24. januarja 1945

Štab »IV. operacijske zone« tolovajev, ki je dobil od glavnega štaba Slovenije NOV in POS področje Spodnje Štajerske, južni del Štajerske, Koroške in Gorenjske vzhodno od Save dodeljeno kot operacijsko področje, je javil skupni stalež svojih odredov na dan 1. oktobra 1944 (na osnovi nekega povelja, ki se je našlo pri ustreljenem voditelju tolovajev) s skupno 8389 mož. To se pravi, da je uspelo par sto komunističnim agentom tujega porekla v naših kritičnih mesecih poletja in jeseni 1944 potom prisilne rekrutacije, s pritiskom in terorjem in deloma s prigovarjanjem doseči omenjeni stalež tolovajskih enot. Pri tem številu so udeležene Temšičeva, Šercerjeva, Bračičeva, Šlandrova in Zidanškova ali bachernska brigada s štabnim zavarovanjem IV. operacijske zone in štabnim zavarovanjem 14. divizije s 3860 možmi. Odredi (Kärntner odred, Steiner in Saveodred, Lacko- ali Posruck-odred) so izkazovali 2320 mož, medtem ko je izkazovala posadka takozvanih vojaških področij (gornja Savinjska dolina, področje Morautsch in Drachenburg) 1863 mož. 400 mož je tvorila neka IV. operacijski zoni podrejena podoficijska šola in neka VDV-brigada.

Od tega tolovajskega gospostva iz jeseni 1944 je preostalo le zelo malo. Razbita so vojaška področja, ki so jih imenovali tudi »osvojenozemlje«. Iz teh področij so hoteli o Božiču 1944 izvesti »osvojenozemlje« Spodnje Štajerske. Od Leutscha in Oberburga do Montpreisa in Gairacha se vije zopet zastava s kljukastim križem. Nemško vodstvo je zopet absolutni gospodar celokupne dežele.

V področju IV. operacijske zone je nemška eksekutiva v času od 15. oktobra 1944 do 15. januarja 1945 — ugotovljeno potom najdbe trupel — ustrelila 3137 tolovajev, od čim jih je 2171 romalo v ujetništvo. V tem številu pa takozvane »tihe izgube« niso započneno. Na stotine tolovajev, ki jih še niso našli, leži mrtvih v soteskah in gozdovih Spodnje Štajerske, velik del jih umira vsled primitivne zdravniške oskrbe. Odločilno ojačeno je število 5308 mrtvih in ujetih tolovajev s številom 2200 vrnjencev, ki so se odtegnili prisilni rekrutaciji z begom in so danes zopet združeni s svojimi rodbinami v svobodnem, poštenem življenju. Med njimi se nahaja nad 800 trifaljskih rudarjev, ki so se vrnili v zadnjih tednih. V kolikor ni šlo za izrecne »zimske dopustnike«, ki so hoteli preživeti svoj dopust pod nemško zaščito, da bi se v spomladi zopet vrnili v gozdove, so

V času od 15. oktobra 1944 do 15. januarja 1945 je bilo v takozvani IV. operacijski zoni izločenih 7500 tolovajev

bili kljub sklepu amnestije dne 1. decembra 1944 na povelje Gauleiterja amnestirani.

IV. operacijska zona je tedaj izgubila najmanj 7500 mož vsled smrti, ujetništva ali bega.

Vodstvo tolovajev priznava v poveljih, ki se jih je našlo, največje izgube. Istočasno se je našlo naloge glavnega štaba Slovenije, po katerih naj bi se težko prizadete odrede napolnilo s prisilnimi rekrutacijami, ki naj bi služile tudi postavitvi novih odredov.

Vsi domovini zvesti Spodnještajerci se pozivajo, da naj pomagajo uničiti ostanek to-

lovajev, ki se je svoji usodi odtegnil samo s begom in skrivanjem. Morebitni prisilni rekrutaciji naj se zoperstavi sila. Vodstvo tolovajev bo poskusilo še enkrat pridobiti Spodnještajerce kot ceneno hrano za topove v interesu boljševizma. Spodnještajerci, pomislite, da gre vsa beda s solzami vdov in sirot in da gredo vse porušene hiše na račun tolovajev.

Skupno z vsemi tistimi, ki ljubijo svojo spodnještajersko domovino, hočemo nadaljevati boj s tolovajstvom do popolnega uničenja, da se bodo tako v našo domovino zopet povrnil mir, sreča in blagostanje.

Paksicherung gegen Panzer.
Gut getarnt sichert eine Pak am Rande eines Städtchens an der Saar gegen Überraschungsangriffe feindlicher Panzer.

PK-Kriegsber. Gerspach (Sch).

„Ljudska žrtev“ — dolžnost vseh Spodnještajercev!

Odločitev hočejo izsiliti

Napočila je ura najtežje preizkušnje - Bližnji in daljnji cilji boljševikov - Kljub resnosti položaja gleda Nemčija z zaupanjem v bodoče odločitve - Zmagala bo hrabrost nemških branilcev

Iz Berlina poročajo: 12. januarja 1945 je začel največji naval azijske stepe proti srcu Evrope. Madžarska je bila v turških vojnah branik Evrope. Pred vrati Šlezije so vitezi Reicha žrtvovali svojo kri proti to.pam Džingiskana in Nemški Viteški red je na bojiščih Vzhodne Prusije celo stoletje odbijal napade moskovitov. Toda nikdar v zgodovini se še ni zaganjala tolika sila komprimirane volje uničevanja proti častitljivim kulturnim centrom Evrope kot v sedanjih dneh. Se nikdar ni bila celokupna posest zapadne kulture v toliki meri izključno navezana na legendarno hrabrost nemških vojakov. Princ Evgen je moral nekoč radi izdajstva Francije napram Evropi, reševati nalogo, ki je obsegala dve fronti: ob Renu in ob Donavi proti navalu Turkov, ki so pridrl iz notranje Azije. Ta ista naloga se je sedaj ponovila v veliko večjem in brutalnejšem obsegu. S silnim vojnim naporom, ki ga je pokazala Nemčija na zapadu in ki se zdi sovražnikom nekaj čudež, so bili na zapadu razbiti anglo-ameriški načrti sunka proti Kölnu in v ruhrsko področje. Tako je Nemčija z enim samim zamahom izrgala vojni sreči iniciativo. Za vzhodno fronto pa je vsled tega nastala trda in jasna posledica v tem smislu, da so nemške armade navezane nase napram ogromnemu sovražnemu pohodu, ki grozi do skrajnega raztrgati naše sile. Sedaj je prišla ura nemške preizkušnje. Boljševiki zasledujejo s svojo generalno ofenzivo svoje bližnje in tudi daljnje cilje. Iz poročil vrhovnega poveljstva nemške vojske je razvidno, da jim gre v prvi vrsti za Gornjo Šlezijo in Vzhodno Prusijo. Znano je, kakšno vlogo igra industrijsko področje Gornje Šlezije za nemško oborožitev, prav tako pa je tudi znana vloga, ki jo igra kmetijstvo Vzhodne Prusije v prehrani Nemčije. Nobenega dvoma ni, da hočejo boljševiki Nemčiji prizadejati s to vlečofenzivo dvojni udarec. Sovražnik hoče razbiti nemško oboroženo silo, da bi si na njenih razvalinah utrl pot v Berlin.

Spričo tega jasnega položaja so nemški protukrepi diktatorične narave. Nemške vojske sile za obrambo vzhodnih meja Velike Nemčije se že nahajajo v boju v treh črtah. V prvi črti stojijo tiste bojne sile, ki se v obliki intaktnih oklopnih enot in pehotnih divizij upirajo energično v globini poljskega področja sovražnim odredom, boreč in umikajoč se korak za korakom proti meji Reicha. Drugo črto tvorijo tisti deli vojske, ki se zoperstavljajo boljševiškim oklopnim končnicam. Ti deli nemške vojske so že zaustavili sovražnika, kakor se je to zgodilo v področju Krakova in Cestohova. Tretjo črto tvorijo naše operativne rezerve, ki se pomikajo v fronto ob žariščih vzhodne bitke. Jasno je, da se jih mora vpostavliti po taktičnih in strateških vidikih. Zato je potrebno vsekakor še par dni, preden se bo pokazal njihov učinek. Radi tega smo kljub resnosti položaja polni zaupanja. Boljševikom se bo na vzhodu zgodilo isto, kar se je zgodilo Angležem in Amerikancem na zapadu.

Poveod na vzhodni fronti vodi trdna roka nemškega vodstva nemškega vojaka v potek operacij. Ne ozirajoč se na sovražno premoč, zaustavljajo nemške čete sovjetski naval z žilavimi zapahi. Naglo vpostavljene rezerve izvajajo sunke iz bokov, ali pa zgostijo ob žariščih bitke celokupno obrambo. V dosedanjem poteku te silne bitke je uspelo nemškim četam odvrti sunke sovražnih divizij od njihovih prvotnih smeri. V mnogih slučajih prerežejo naše sile takorekoč vasi, ki jih je sovražnik prekorakal par ur poprej.

Nemški narod doživlja ob začetku te gigantske sovjetske zimske ofenzive pravo božjo preizkušnjo svojega evropskega poslanstva. Nobenega dvoma ni, da se je pričela z boljševiškim navalom, ki prekaša vse dosedanje predstave, nova faza borbe. Njen pomen in njen izmer je razumljiv le tedaj, če ju skušamo uvrstiti v celotno sliko te velike borbe. Vojaški dogodki lanskega leta so ustvarili nov položaj. Sovražnik je vdrl iz vseh strani v evropsko trdnjavo ter se je polastil posamičnih fortifikacij. Sovražnik hoče zavzeti v na-

skoku jedro trdnjave, takozvano citadelo. Ta citadela je Nemčija. Usodna področja ob Renu, na nemškem vzhodu in ob jugovzhodni meji Reicha so ogrožena. Zdi se, da se vrača vojna v tej uri k tisti točki, ki je bila izhodišče. Sovražne armade so sedaj na bojiščih, čijih imena so nam v živem spominu še iz pohoda proti Poljski. Tu nastane vprašanje: ali so bile res zaman vse dosedanje nemške zmage? Nemški človek se ne plaši tega vprašanja, niti se mu ne bo izogibal. Se nikdar ni bila Nemčija svoje zmage tako sigurna, kakor v tej uri. Nikdo med Nemci se ni udajal prazni iluziji, da bodo stare sile na tej zemlji prostovoljno izpraznile svoje pozicije. Vedeli smo, da bodo s krempiji in zobmi branili, kar jim moramo iztrgati. Ta vojna je izvedba silne revolucije, čije udarce pretresajo ves svet. Sovražna koalicija, ki se zaveda svoje hazardne igre, je vpostavila vse svoje vojaške in politične možnosti, zavedajoč se, da je to njen zadnji napor. Radi tega buta v divji nesladi uničevanja proti neodoljivi sodbi svetovnega razuma. Ta koalicija se ne plaši nobene zvižave in nobene krinke. V svoji pluto-kratsko-kapitalistični našemljenosti ni nič manj fanatična kakor v oblačilu boljševizma. Zopet je torej prišla ura preizkušnje za našo vzhodno armado. Sovražnik ne štedi materiala, še manj krvi. Toda ob mejah nemškega področja sta se sedaj udarila dva svetovna nazora, ki se borita v 20. stoletju za odločitev na tej zemlji. Nobenega dvoma ni, da se bo boljševiški naval zlomil ob nemškem odporu. To je volja in vera celokupne Nemčije. V tej volji in veri se združuje narod, ki se bori neutrudljivo za novo oblikovanje sveta. Eden izmed največjih oblikovalcev politične Nem-

čije je nekoč dejal, da se boji nemški narod samo Boga in nikogar drugega na svetu. V tej nezlomljivi veri ustvarja nemški vojak dan za dnem čudeže. Domovina vidi sicer v filmu vojno dogajanje, toda z nobenim tehničnim sredstvom ni možno prikazovati vsega tistega, kar navdaja vojaka v urah strašnih spopadov s sovražnikom. To je treba doživeti. Nemški vojak in z njim nemška domovina vztrajata sedaj že v šestem letu na svojih mestih, kljubujoč navalu treh imperijev. Nemški vojak se zaveda, da bi bil konec slehernega kulturnega in človeka dostojnega življenja, ako bi zmagale tolpe modernega Džingiskana. Ta zavest je tako črna in elementarna da se mora ob njej slej ali prej razbiti naskok azijske stepe. Ni važno kje bo dobil boljševiški lintver svoj odločilni udarec. Kakor je Siegfried uničil zmaja v znani germanški mitologiji, tako bo nemški vojak, katerega dovaja domovina vedno več novega in modernega orožja, zlomil tudi hrbtnico boljševiškega kolosa. Te misli navdajajo vso Nemčijo, ki z resnostjo spremlja ves potek bojev na vzhodni fronti. Obstanek Evrope je odvisen od izida te gigantske borbe. Usoda Evrope je sedaj v rokah nemških vojakov, ki ne branijo samo svoje Nemčije, temveč sploh celokupno evropsko omiko. Kakor je Gospod vojnih trum branil orožje nekdanjih borcev proti krvoločnim Turkom, tako blagoslovlja Bog tudi orožje branilcev evropske kulture proti tistim peklenskim vram, ki jih je odprl Stalin kot največji sovražnik Evrope ter izvrševalec Ehrenburg-ovega načrta o totalnem uničenju vseh naših mest. Nemčija gleda z največjim zaupanjem in s trdno vero v svoje vodstvo v bodočnost.

Obrambni uspehi v Gornji Šleziji

Ojačen sovjetski pritisk v jugozapadnem delu Vzhodne Prusije
Ožina med jezerom Velence in med Donavo prebita

Na Madžarskem so nemške čete po poročilu nemškega vrhovnega poveljstva z dne 16. t. m. zavrnile napade ob severnem robu gorovja Veres in Pilis. Medtem so se nadaljevali v budimpeštanskih ulicah srditi boji. Branilci so se umak-

Übersichtskarte
zu den Kämpfen im ungarischen Raum.
Scherl-Bilderdruck-M

nili v notranjost mesta. V madžarsko-slovaškem obmejnem ozemlju so izvajali boljševiki dne 15. januarja le slabotnejše napade, ki so pa ostali brez uspeha. Zapadno od Krosna so se razvneli žilavi boji s sovjetskimi oadeti. Med Karpati in Memelom je vrgel sovražnik nove pehotne in oklopne sile v glavna bojišča velike zimske bitke. Srditi boji so se razvili v velikem loku Visle med Nido in med Gornjo Pilico, nadalje v področju Kielce-Radom-Warka. V trikotu med Vislo in Bugom, v mostiških Nareva in na obeh straneh Ostemburga so se posrečili boljševikom globlji vdori. Prodor pa je bil izjalovljen s pomočjo takojšnjih protinapadov naših rezervnih čet. Zbitih je bilo 100 sovjetskih tankov. Stevilni sovražni napadi so se razbili v Vzhodni Prusiji med Rominter Heide ter ob cesti Ebenrode-Gumbinnen. Kljub srditi obrambi naših čet smo izgubili ozek pas terena z mestecem Schloßberg. Povezanost naše fronte je ostala ohranjena v vseh odsekih, v teku teh bojev pa je bilo uničenih nad 100 sovjetskih tankov.

Nemške čete so po poročilu z dne 17. t. m. zavrnile boljševike na Madžarskem severno od Donave v teku svojega napada. Hrabra posadka Budimpešte je po tem poročilu nadaljevala svojo težko obrambno borbo v jedru mesta. Zapadno od Jasla, kjer so boljševiki vdrl v nemške postojanke, so se razvili žilavi obrambni boji. V velikem loku Visla se je položaj poostрил. Sovražnik je vrgel v bitko 90 strelskih divizij in 15

Druck und Verlag: Marburger Verlags- und Druckerei-Ges. m. b. H. - Verlagsleitung: Egon Baumgartner, Haupt-schriftleiter: Friedrich Golob, alle in Marburg/Drau, Badgasse 6

Zur Zeit für Anzeigen die Preisliste Nr. 3 vom 10. April 1943 gültig. Ausfall der Lieferung des Blattes bei höherer Gewalt oder Betriebsstörung gibt keinen Anspruch auf Rückzahlung des Bezugspreises

Presseregisternummer RPK I/1017

Položaj na zapadni fronti

V Elsassu osvobojene številne vasi - Nemški napad pri Strassburgu napreduje - Potek operacij v preteklem tednu

Karte des Kampfgebietes im Elsass.
Scherl-Bilderdienst-M.

V frontnem loku med mestoma Malmédy in Bastogne so bile naše čete tudi 15. t. m. v težkih, toda uspešnih obrambnih bojih proti koncentričnim sovražnim poskusom prodora. Na vzhodni obali reke Mosel so se pri Remichu razvili srditi lokalni boji. V odseku Hatten-Rittershofen so se zrušili ves dan nadaljevali ameriški napadi ob njihovih krvavih izgubah. — V Italiji ni bilo nobenih pomembnejših bojov. — Amerikanci in Angleži so 15. t. m. bombardirali južno, jugovzhodno in zapadno Nemčijo, zlasti Wien, Augsburg in Reutlingen. Nadaljeval se je povračilni ogenj na London.

17. januarja so nemške čete potisnile sovražnika južno od Malmédy-a in ob belgijsko-luxemburški meji k obrambi, obenem pa so utrdele svoje postojanke. Zrušili so se tudi številni ameriški sunki proti mostišču Fraulautern. V mostišču severno od Strassburga je razbila posadka več sovražnih napadov. Nadaljeval se je naš dalekometni ogenj na sovražna dovorna oporišča Lieges in Anvers po dnevu in po noči. Ob izlivu Schelde sta bila potopljena dva nalovljena parnika s skupno 7000 bрт. — Anglo-Amerikanci so 16. t. m. bombardirali mesta v srednji Nemčiji ter v jugozapadni Nemčiji, zlasti Magdeburg in Dessau. Zbitih je bilo 34 sovražnih letal. Nadaljeval se je povračilni ogenj na London.

Po poročilu z dne 18. t. m. so se razvili pri

estu Bastogne srditi boji za posamezne vasi. V Hatten je imel sovražnik 17. t. m. velike človeške in oklopniške žrtve. Severno od Strassburga in vzhodno od Hagenaue je bilo zavzetih več vasi. — V srednji Italiji je nekoliko oživello balistično delovanje. — Ameriški bombniki so zadeli zlasti mesto Paderborn. — Veliki London je bil cilj našega daljnometnega orožja. — Nemške podmornice so potopile v angleških vodah devet ladij s 54.000 bрт, med njimi veliko petrolejsko ladjo.

Pri Maaseycku Angleži s svojimi napadi po poročilu z dne 19. t. m. niso dosegli nikakih večjih terenskih uspehov. V odseku Houffalize so bili Amerikanci zaustavljeni, zato pa so nadaljevali napade s težiščem pri Malmédy-u ter ob reki Sauer. Samo ob reki Sauer so zamogli izvojevati pri Diekirchu. Severno od Remicha je bilo razbitih par ameriških bataljonov, ki so mimo reke prišli čez reko Mosel. Nemški oklopniki so bolj južno osvobodili več vasi in jih očistili sovražnika. Pri Reipertsweilerju obkoljena sovražna skupina je bila stisnjena na še manjši prostor. Vsi razbremenilni napadi pa so bili odbiti. Pri Strassburgu sta bili v naskoku zavzeti žilavo branjeni naselbini Sasenheim in Herrlisheim.

— Tudi ogenj na London. Po poročilu z dne 20. t. m. ni prišlo na zapadni front na noben od večjih bojov. Posadka pri Malmédy-u je bila umaknjena na novo postojanko severno od reke Sauer. Pri Reipertsweilerju

Karte zur Abwehrschlacht in Ostpreußen.
Scherl-Bilderdienst-M.

nemško ujetništvo romalo 2000 mož. Med Kosičami in Vislo je prišlo v teku naših umikalnih operacij od težkih bojov. Gigantska borba za nemški vzhod je 19. t. m. doživela novo stopnjevanje. Sovražnik je zavezoval Krakov po težkih pouličnih bojih. V Gornji Sleziji so se naše čete srdito upirale proti zapadu prodirajočemu sovražniku. Neka sovražna napadalna zagoda je bila v področju Kempen zaustavljena s protinapadi. Mesto Litzmannstadt (Lodz) je padlo v roke boljševikom. Med Wartho in Vislo so dosegle sovražne oklopniške konice črto Tonnigen-Leslau. V globini bojišča so se borile nemške sile povsod s prodirajočimi odredi sovražne pehote, zabranjujoč razvoj boljševiških odredov in prekinjajoč dovoz za sovražne napadalne konice. V južnem delu Vzhodne Prusije je sovražnik dosegel kljub naši srditi obrambi Gilgenburg, Neidenburg in Chorzele. Oba stebra vdrnega prostora pri Plohnenu in pri Scharfenwiese sta ostala v nemških rokah kljub sovražnemu pritisku. Pri Gumbinnenu in Insterburgu so bili sovražni napadi odbiti ali zaustavljeni.

Budimpeštanska posadka se je po poročilu z dne 21. t. m. hrabro upirala vsem sovražnim napadom. Med severno slovaško mejo in Krakovom so uspeli Sovjetom globlji vdori. V Gornji Sleziji se je ojačil odpor naših čet ter je otežkočil sovražniku nadaljnje prodiranje sovražnih napadov. Sovražnik je imel namreč težke izgube. Med

Wartho in Vislo je imel sovražnik nekaj uspeha, severno od Visle pa ni mogel razširiti svojega vdrnega prostora. Južno od Gumbinnena v Vzhodni Prusiji so se izjalovili obnovljeni sovjetski poskusi prodora. V mestu samem je prišlo do krvavih bojov. Med Insterburgom Memelom so se vrstili močni sovražni napadi z našimi protinapadi. Po srditih bojih je sovražnik vdril v Tilzit.

22. t. m. so sporočili, da so bile med Blatnim jezerom in Donavo razbite močne sovražne sile. Nemške čete so prebile ožino med jezerom Velence in Donavo z juga ter preprečile sklenjeno obrambno fronto boljševikov. Peštanska posadka je odbila v jugozapadnem delu in na otoku Margit več sovražnih napadov. Med Novim Sandecom in Krakovom so se nadaljevali težki obrambni boji. V Gornji Sleziji so utrdele naše čete svojo fronto na vzhodnem in severovzhodnem robu industrijskega področja ter v področju Kempen. Vzhodno od mesta Oppeln je sovražnik po srditih bojih pridobil na terenu. Težki boji so se odigrali pri Litzmannstadtu ter med mestoma Kalisch in Thron. V Vzhodni Prusiji so boljševiki ojačili svoj pritisk v področju Deutsch-Eylau—Allenstein proti severu. Med Filipovom in Insterburgom so bili izjalovljeni vsi sovražni poskusi prodora. Srditi boji so se razvili med Insterburgom in morskobalo. V Kurlandu je bilo zavrženih več sovražnih izvidniških sunkov z velikimi izgubami za sovražnika.

oklopniških korpusov. V teku težkih bojov so prodrli sovražni oklopniški odredi v področje Krakova, Čenstohove, Tomašova in Varšave. V hrbtu sovražnih napadalnih konic so se močni nemški bojni odredi srdito upirali sledečim boljševiškim četam. Oklopniške divizije so v področju Kielce v požrtvovalnih bojih onemogočile sovražniku prodor proti severu ter tako omogočile umik naših čet s fronte ob Visli. Severno od Varšave je dosegel sovražnik s 40 divizijami in številnimi oklopniškimi korpusi v napadu proti zapadu več globljih vdorov. Hrabrosti naših vojakov in ukrepom vodstva gre zasluga, da je bil sovražni naval pri Modlinu, pri Nasielsku in Zischau-u zaustavljen. Med Rominter Heide in Schloßbergom so skušali boljševiki izsiliti nov prodor. Dosegli so le par medtem zapahnenih vdorov, glavno bojišče pa je ostalo v naših rokah. Severno od Varšave in v Vzhodni Prusiji je bilo uničenih nad 300 sovražnih tankov. Letalstvo in flak-artilerija sta v 48 urah uničila 62 sovjetskih letal in 65 tankov.

Ob severnem robu gorovja Vertes in Pilis so se po poročilu z dne 18. t. m. izjalovili lokalno omejeni boljševiški napadi. Budimpeštanski branilci so odbili v žilavih pouličnih bojih sovjeteke napade. Na dosedanjih žariščih bojov v madžarsko-slovaškem obmejnem ozemlju je napadal sovražnik brez uspeha. Med Slovaško in gornjim tokom Visle so se umaknile naše čete proti zapadu. Pri tem so se razvili boji s sovražnikom, ki je šilil v smeri proti Novem Sandecu. V velikem loku Visle se je medtem nadaljevala velika zimska bitka z nezmanjšano silovitostjo. Nova nemške rezerve so zaustavile sovražne napadne konice med Krakovom in Čenstohovo. Tomašov in Čenstohova sta padla v pouličnih bojih s sovražne roke. Oklopniške konice boljševikov so prodrle med Litzmannstadt-om in Vislo. Tudi med mestom Kielce in med Spodnjo Pilico so se razvili težki boji z močnimi sovražnimi odredi. V velikem loku Visle je bila izpraznjena Varšava. Severno od Visle so dosegli boljševiki z novimi rezervami razširjenje svojih vdorov proti zapadu in severu kljub trdovratni obrambi naših čet. Po težkih bojih smo izgubili Zichenau. Petega dne velike obrambne bitke v Vzhodni Prusiji so dosegli naši odredi v odbijanju 35 sovjetskih divizij in številnih oklopniških brigad nov obrambni uspeh. Uničili so 17. t. m. 200 sovražnih tankov.

Posadka madžarske prestolnice je umaknila svoje postojanke po poročilu z dne 19. t. m. na zapadno obrežje Donave. Boljševiki so bili pri tem krvavo odbiti. Severno od Blatnega jezera so nemške napadne kolone prebile boljševiško fronto, prodirajoč proti vzhodu. Tudi severno od Donave so naše čete prodrle boljševiške postojanke. Zavojevale so več kilometrov ozemlja ter zajele številnega plena in ujetnikov. V Vzhodni Slovaški so se vršile naše umikalne operacije po načrtu. Severno od Novega Sandeča so beležili težke obrambne boje. Na celokupni fronti od severnih obronkov Karpatov do Memela je besnela zimska bitka za nemški vzhod z največjo srditostjo. Sovjetske oklopniške konice, ki so prodirale med Krakovom, Čenstohovo, Litzmannstadtom, Kutnem in Vislo so bile zaustavljene. Srditi boji so se razvili v cestah Krakova in Litzmannstadta. Težke in krvave materialne izgube so imeli boljševiki v loku srednje Pilice. Severno od Visle so se razvili težki obrambni boji z boljševiki, ki so šilili proti zapadu in severu. V frontnem loku vzhodno od Mazurskih jezer so običali številni sovjetski sunki v našem obrambnem ognju. Izjalovili so se nadalje sovjetski poskusi prodora med Rominter Heide in mestom Gumbinnen. Severno od Gumbinnena so prodrli sovražni tanki do gornjega toka reke Inster, kjer so jih pričakali s protinapadi. Na velikih bojiščih severno od Visle in v Vzhodni Prusiji je bilo 18. t. m. uničenih 146 sovjetskih tankov.

Nemške čete so skupno z odredi Waffen-ff po poročilu z dne 19. t. m. prodrle močno izgrajene boljševiške postojanke vzhodno od Blatnega jezera ter so prodrle do Donave. V zapadnem delu Budimpešte so se odigrali srditi obrambni boji. Med Donavo in reko Gran so se vrstili uspešni nemški napadi z razbitimi sovražnimi protinapadi. V bojih okrog Szekesfehervara in severno od Donave so imeli boljševiki izredno velike izgube na ljudeh in materialu. Od 20. decembra lanskega leta do 15. januarja 1945 je bilo uničenih oziroma zaplenjenih 1404 tankov, 1505 topov, 1762 vozil, 179 metalcev min, skoraj 1000 strojinic in mnogo drugega orožja. Uničenih je bilo 253 sovražnih letal. Sovražnik je imel mimo tega 20.000 mrtvih, večkratno število ranjenecov, dojemal je...

Reichspressechef o položaju vzhodne fronte

Na nekem sestanku v Berlinu delujočih nemških časnikarjev se je Reichspressechef Dr. Dietrich bavil med drugim tudi s položajem na vzhodni fronti ter izjavil med drugim sledeče:

»Na vzhodu so močne boljševiške sile prebile na nekaterih mestih našo fronto ter pridobile precej prostora. Stojimo trenutno na kritični točki boljševiške veleofenzive, podvzeli smo pa tudi že ukrepe za zopetno stabilizacijo vzhodnega bojišča.

V tem trenutku, ko razvijajo boljševiki svoje sile v vdornem prostoru, medtem ko so naši protukrepi šele v štadiju razvoja, res ni lahko najti oblika za pravilno označitev položaja. Eno se pa lahko reče: Tudi vojna na vzhodu se je približala neposrednemu področju nemške domovine in s tem njeni fanatični obrambni volji.

Navel sovražnikov, ki so hoteli septembra minulega leta iz zapada vdreti globoko v Reich, je ob nemški meji doživel svoj preobrat. Tudi na vzhodu ne bodo zrasla boljševiška drevesa do neba. Kakor njihovi pomagači na zapadu, bodo doživeli tudi boljševiki, kako se zna boriti nemški narod za svoj obstoj in svojo bodočnost.

Zopet je nastopila za nas ura močnih src! Čim trše in odločnejše se bomo v tem trenutku, tem preje bomo doživeli zopet boljših dni in sonce nam bo zopet zasijalo!

so se izjalovili ameriški poskusi rešitve obkoljenih sil. — London je bil cilj našega povračilnega ognja.

V odseku Malmédy so se po poročilu z dne 21. t. m. razbili sovražni napadi v globini bojišča. Pri Diekirchu ob reki Sauer je sovražnik vzdrževal svoj pritisk proti severu. Pri Reipertswillerju se je vdal del obkoljenega ameriškega odreda. Severno od Straßburga je dobro napredoval naš napad, istočasno pa so se izjalovili sovražni napadi na Rittershofen. Pri Thannu je bil sovražnik po njegovem temeljitem pripravljanju napada krvavo zavrnjen. — Anvers in Lieges sta bila obstreljevana z daljnometnim orožjem. — Anglo-ameriški teroristični bombniki so bombardirali 20. t. m. zapadno, jugozapadno in južno Nemčijo, predvsem Mannheim in Heilbronn. Zbitih je bilo 33 sovražnih letal. Nadaljeval se je povračilni ogenj na London.

Na zapadu so naše čete pri Maaseycku od 16. do 21. januarja uničile 100 tankov 7. angleške oklopniške divizije. S tem je bila znatno oslabiljena njihova udarna sila. V splošnem Elzasu so nemške čete vrgle Amerikance med Rittershofenu in Weyersheimom iz njihovih postojank. Osvobojenih je bilo več vasi, med njimi Weyerheim in Sufflenheim. — Ameriški bombniki so nadaljevali 21. t. m. svoje terorne napade na Mannheim in Ludwigshafen ter na jugozapadno Nemčijo, predvsem na Aschaffenburg in Pforzheim. Bombe so padale tudi na Wien in posamične naselbine v jugovzhodni Nemčiji. — Nemške podmornice so v Atlantiku potopile šest ladij z 31.000 brit. tri korvete.

Razen tega je Reichspressechef podal zbranim novinarjem vpogled v obsežne, v toku se nahajajoče protukrepe, ki bodo zlomili boljševiški naval ter pregnale valovje moskovske povodnji preko mej Velike Nemčije.

Dvanajsta obletnica nacionalsocialističnega prevzema oblasti

Bilo je 30. januarja 1933, ko je sivolasi Reichspräsident von Hindenburg imenoval Führer-ja nacionalsocialistične nemške delavske stranke Adolf-a Hitler-ja, Reichskanzler-jem. Minulo je torej že celih dvanajst let, odkar vodi Adolf Hitler Veliko Nemčijo z vsem žarom svojega velikega nemškega srca.

Pot, ki ga je dovedla do oblasti, ni bila lahka. Njegovo gibanje je zaznamovalo tik pred prevzemom oblasti poraz, o katerem so že mislili, da je usoden za stranko. Razvoj je pa pokazal, da so ojačili udarci Führer-ja in njegovo gibanje, ki je ponosno prestalo vse trdote, premagalo vse težave ter prešlo strumno k izvrševanju zastavljenih si nalog.

30. januar letošnjega leta je že šesta obletnica prevzema oblasti, ki jo praznuje nemški narod tiho in skromno sredi najhujšega boja na življenje in smrt. Kakor niso izgubili nacionalsocialisti pred januarjem leta 1933 vere in zaupanja v zmago svojega gibanja kljub vsem udarcem usode, tako tudi nemški narod — istoveten s Führer-jem in njegovim gibanjem — ni izgubil in ne bo izgubil svojega trdnega prepričanja, da bo kljub ogromnim težavam sedanje vojne končna zmaga na njegovi strani.

Kakor je bilo pred dvanajstimi leti prebroditi in premostiti vse težave, ki so jih povzročale nacionalsocialistični nemški delavski stranki vse politične stranke weimarskega sistema v boju za oblast in je bilo treba razen tega odstraniti še celo vrsto ovir in zaprek v dotedanjem državnem vodstvu, prav tako in morda še veliko bolj trda in težavna je pot do nemške zmagе v sedanji borbi. Te misli navdajajo nemški narod ob dvanajsti obletnici prevzema oblasti po Adolf-u Hitler-ju.

Velika laž o nemški grabežljivosti

Pod naslovom »Velika laž« je napisal Stabsleiter Helmut Sündermann v nemškem tisku članek, ki ga je smatrati kot dober odgovor na naslov

anglo-ameriške agitacije. Ta agitacija bi hotela dokazovati vsemu svetu, »da je pruski militarizem glavna ovira za svetovni mir«. Nemcem očita, da so že več stoletij posebej vojna ter da so vedno samo zavojevali ter razširjali uničenje okrog sebe. Stabsleiter Sündermann dokazuje nato, kdo je v resnici služil roparskemu imperializmu in kdo je vznemirjal svet. V svrhu dokaza je navedel Sündermann spremembe področij, ki so se izvršile v Angliji, Nemčiji in Rusiji zadnjih 500 let, v Ameriki pa od leta 1776.

Nemčija je obsegala leta 1400 okrog 950.000 kvadratnih kilometrov. Leta 1939 je obsegala samo 635.000 kvadratnih kilometrov. Nemčija se je torej v 500 letih zmanjšala za eno tretjino, medtem ko se je število prebivalstva v Nemčiji večkrat zvišalo. Ko so bile ustanovljene leta 1776 Zedinjene države Severne Amerike, so obsegale jedva en milijon kvadratnih kilometrov. Leta 1939, to je 160 let pozneje, je njihovo področje obsegalo 10.854.000 kvadratnih kilometrov. Teritorij Severne Amerike se je tedaj v poldrugem stoletju povečal za deset in pol krat.

Velika kneževina Moskva, izhodišče poznejše Rusije, je obsegala leta 1462 700.000 kvadratnih kilometrov. Leta 1939 je obsegala Sovjetska Unija več kot 22 milijonov kvadratnih kilometrov. V 500 letih se je tedaj povečala Sovjetska 31 krat. Anglija je obsegala leta 1400, ko je bila še ločena od Skotske, kakih 220.000 kvadratnih kilometrov. Leta 1939 je merila Anglija z vso svojo posestjo 40 milijonov kvadratnih kilometrov. Povečala se je torej 182 krat. Anglija se je po ugotovitvi nekega angleškega zgodovinarja v letih 1688 do 1815 bojevala sedemkrat ter je rabila za to vojskovanje 64 let. V letih 1815 do 1918 se je Anglija vojskovala še 13 krat skozi 36 let.

Nič drugače ni izgledalo v zgodovini Zedinjenih držav Severne Amerike, v kateri je sledil en pohod za drugim. Španiji so v dveh vojnah trgali Florido, Kubo in Filipine, Mehiki pa Kalifornijo in Novo Mehiko. Napadli so Japonsko obenem pa tudi Srednjo in Južno Ameriko. Rooseveltova politika zasedanja oporišč je samo nadaljevanje tiste politike, ki je stalno grozila malim državam zapadne hemisfere.

Boljševiki pa sploh ne poznajo nikake meje svoje vladavilnosti. Boljševizem zahteva svetovno državo Sovjetov. Temu cilju služijo njihove zavojelvalne vojne od leta 1918 do 1941 proti Finski, Poljski, Georgiji, balkanskim državam in končno proti Nemčiji. S tem nadaljujejo boljševiki imperialistično politiko nekdanjega carstva, ki je izzvalo od leta 1700 do 1900 nič manj kot 22 vojn s sto leti borbe, da bi razširili svoje meje.

Širite naš list!

Razvaline zaznamujejo njihovo pot

Bilo je na Silvestrovo leta 1944. V nekem prostoru v Grubelu so se drenjali ljudje. Zunaj je bilo izredno mrzlo. Kazalec ure se je premikal proti 20. uri. Vsi, ki so tamkaj čakali, so upali, da bodo nastop Novega leta praznovali doma v krogu svojih rodbin. Večinoma so bili Spodnještajerci. Priprosti delavci, ki so imeli v žepih tedensko izplačilo za žene in deco. Tu so bili kmetje in kmetice, ki so prišli s svojih opravkov v mesto, pa tudi fantje in dekleta, katerim se je mudilo domov k očetom in materam.

Nenadoma pa se je začela prerivati med gnučo ljudi neka surova ženska. Uporabljala je komete, da bi se čimprej prerila. V eni roki je imela majhen sodček, ki ga imenujejo Spodnještajerci »barivce«, v drugi roki pa zavojo. Oboje je postavila na tla, nato pa si je obrisala potno čelo. Ogledala si je z nasmehom gnučo ljudi, hitro je še nekaj popravila na zavoju, nato pa je odšla proti vratom. Ljudje so jo opozorili, da je pustila svojo prtljago, ona pa je odgovorila, da se bo itak še vrnila.

Par minut pozneje je sledila strašna eksplozija. Del poslopja se je zrušil ter pokopal gnučo Spodnještajercev pod svojimi razvalinami. Par minut je bilo vse tiho, nato pa je sledilo stransko stokanje, jokanje in kričanje. Takoj so pričeli z reševalnim delom, ranjence pa so še v tisti noči prepeljali v bolnišnico v Cilli.

Med smrtnimi žrtvami se nahajajo: pekarski pomočnik Anton Tschokl, iz Süßenberga, vrtnar-

ška pomočnica Rosalia Kogler iz Marburga, Anna Bratschitsch iz Windischfeistritza, Karoline Kunstitsch iz Brunnendorfa, delavec Johann Seutschnickar iz Kreuzberga, delavka Marie Scheligo iz Emmaberga, kmetijski vajenec Vinzenz Mejauscheck iz Ponigla in še pet moških.

Brezvestni in strahopetni atentat je tedaj zahteval dvanajst človeških žrtev.

Umor so celo proslavljali

Ko se je atentatorica, ki je bila za ta moriški napad določena s strani komunistične OF, vrnila zopet v taborišče tolovajev, je bila mahoma »junakinja dneva«. Vino in žganje sta tekla neprestano, tolovaji pa so dvignili svoje čaše na zdravje dvanajstkratne morilke. Proslavljali so jo kot izročiteljico »novoletnega pozdrava« na naslov spodnještajerskih delovnih ljudi. Za dvanajst spodnještajerskih rodbin pa je pričelo leto 1945 s strahom in žalostjo. Komunistična OF jim je s strahopetnim zavratnim umorom oropala najdražje. Brez pomisleka so pobili poštene spodnještajerske delavce in kmete ter jih tako »osvobodili« življenja.

Dvanajstkratni umor v Grubelu bo menda zadostoval, da se bodo odprle oči tudi poslednjemu Spodnještajercu. Morda bo le spregledal, da hoče komunistična OF samo rušiti, da bi tako na ruševinah in na žalosti Spodnještajercev prišla bližje svojim temnim ciljem.

Das Kampfgebiet um Bastogne.
Scherl-Bilderdienst-M

„Hudič farški, sekaj, podiraj!“

Surovost, ki jo kažejo komunistični tolovaji namram vernemu ljudstvu, je nepopisna. Na Dolenjskem so tolovaji porušili veliko število cerkva in kapelic, pobili na tisoče nedolžnih žrtev, čijih kri vpije po masčevanju. Prokleta komunistična zver pa ne miruje, temveč išče novih žrtev, uničujoč mirne domove ter božje hramove, v katere je zahajal pošten in veren narod.

Tolovaji vedo, da sta cerkev in vera pogubna za njihove ideje in načrte. Za tolovaje velja narodni pregovor: »da se boje cerkve kot hudič križa«. Res se ga boje, zato ga skušajo uničiti, da bi zatrli v ljudstvu vero in da bi lažje poučevali svoje brezbožje.

Bodi mi torej dovoljeno, da opišem dogodek, ki se je odigral 27. oktobra lanskega leta na Gorenjskem v Poljanski dolini. Poljanska dolina sega od Skofjeloškega pa tja do Žirov. Stoletja je živel kmet v tej dolini ter obdeloval v miru in sreči svojo ljubljeno zemljo ter jo varoval kot najdražjo svetinjo svojih pradedov. Pa se je pojavila nenadoma med njimi rdeča zver, roparska morilna pošast, z umori in požigi. Zgodilo se je torej, da so 27. oktobra 1944 napadli komunistični tolovaji vas Poljane. Takoj se je videlo, da hočejo izropati poljansko cerkev. Na vsak način so hoteli vdreti v cerkev. Ker so bila cerkvena vrata zaklenjena, so jih podminirali. Ker eksplozija ni povzročila pričakovanega učinka, so začeli komunisti s sekirami obdelovati cerkvena vrata. Pri tem delu je bilo tudi nekaj prisilnih mobilizirancev. Raztožilo se jim je, ko so videli, da uničujejo tolovaji božji hram, v katerega so hodili še njihovi pradedje in v katerem je bilo krščenih, poročenih ter na zadnjo pot spremljanih toliko Poljancev. Ubogi prisilni mobiliziranci so s stisnjenimi zobmi zadrževali jok. Politkomisar pa je kljub temu opazil pritašno ihtenje ter se zadržal s pištolo v roki: »Hudič farški, sekaj, podiraj, če ne ti bom s kroglo razdrobil glavo! Ti bomo že počasi izbili iz tvoje duše vso farovski navlakole«.

Ko so imeli tolovaji prosti vhod, so se zalepti divje v cerkev ter začeli s puškami in brzostrelkami obstreljevati svetnike in podobe križevnega pota. Ko so se naveličali streljanja, so razbili orglje in krasno prižnico. Višek protiverške razuzdanosti pa je dosegel neki politkomisar, ki

je stopil na oltar, pograbil kip Krista kralja ter ga vrzel ob tla s tako silo, da se je razletel. Ko so tolovaji končali svoje bogoskrunstvo, so se spravili nad majhno posadko v vasi. Ker je bila silna tema in ker so rabili razsvetljavo, so se mimogrede zažgali neko hišo. Streljali so na vse moč ter obdelovali z granatami malo posadko, ki se je trdno in odločno branila v hiši nekega kmeta. V tej borbi je neka mina priletela v sredino veže, kjer se je nahajala municija. Nastala je grozna ekzkluzija, hiša se je močno zamajala, smrtnih žrtev pa ni bilo. Junaška posadka se je takoj znašla ter je prodrla v jurišu ekoci zasledo tolovajev ter tako prišla srečno v Gorenjo vas. Ko je rdeča pošast zavzela trdnjavo, se je začelo »osvobodilno delo«. Najprej so zažgali veliko poljansko župnišče, nato šolo, pošto, Dolinarjevo hišo in par privatnih stavb. Med požiganjem so tolovaji na debelo ropali.

To so počenjali tisti lažnjivi »osvoboditelji«, ki varajo tudi Spodnještajerce s pomočjo različnih krink. Tu se delajo zavedne Jugoslovane, na drugi strani so vneti zagovorniki delavstva, ponekod pa se igrajo pobožne farane. Ti isti tolovaji znajo biti tudi »pobožni«, saj imajo v svojih vrstah »duhovnike«, ki jim »mašuje« ob raznih prilikah. Tako se postavljajo ti bogoskrunci z nekdanim faliranim duhovnikom Lampretom iz Schönsteina. Ako bi bil Lampret res duhovnik in ako bi bili ti tolovaji res pobožni, ne bi kri nedolžnih žrtev vpila po masčevanju. S pokvarjenim tipom, kakor je Lampret, agitira lažnjiva OF. In še vedno se najdejo taki, ki verujejo tej sodrgi, ki po Kranjskem in Gorenjskem mori nedolžne ljudi in požiga božje hramove. Cim se pojavi Lampret na štajerskih tleh, je takoj »vnet katoliški duhovnik«, ter borec za vero in svobodo. Tudi za Spodnještajerce je napačila dvanajsta ura, ko je treba streznitve in prehoda na pravo pot. Prišel je čas, ko je treba dokončno spoznati, da nas ne bodo več zapeljevali falirani duhovniki, mesarji in študentje. To je potrebno, da naše matere po končani vojni ne bodo žalovale za svojimi sinovi in hčerkami in šele potem, ko je že prepozno, iskale krivce ter zadoščenja za številne spodnještajerske tragedije.

Janez z Dolenjskega

OF je kriva ...

Pobratimstvo OF z velikim sovražnikom delavstva

Velekapitalist Herbert Woschnagg v Schönsteinu je bil že za časa rajne Jugoslavije znan kot največji oderuh delavstva med takratnimi industrijalci. Z mezdami, ki jih je plačeval Woschnagg, delavci niso mogli ne živeti ne umreti. Nič čudnega torej ni bilo, da je bila Woschnaggova tovarna znana kot vzgojevališče za komunizem. Leta 1935 so zahtevali delavci primerno zvišanje svojih mezd. Ker je bila zahteva odbita, so začeli stavkati. V Schönsteinu takrat dobro organizirana Komunistična Partija se je vmešala v mezdni spor ter je kaj hitro spetala vodo omenjenega štrajka na svoj mlin. Stirinajst dni po štrajku so odpustili mnoge delavce, in sicer iz golega masčevanja. Na novo sprejeti so bili pozneje samo tisti, ki so ugajali imenovanemu »prijatelju delavstva«. Ker so pa bile vse niti v rokah komunistov, so dobili delo le tisti, ki so bili najbolj »zanestiivi«. Herbert Woschnagg je bil znan v Jugoslaviji kot največji nasprotnik komunistov in kot sovražnik delavstva. Nemilosrdno je spravil v tečo vsakogar, kdor ni plesal po zvokih njegove piščalke. Sedaj pa se je komunistična OF, ki hlina prijateljstvo do delavstva, združila ali pobratila z imenovanim plutokratom. Kljub njegovemu klečenlazenju pred OF pa je bilo že pripravljeno za Woschnagga drevo, na katerem bi imei viseti. Komunisti namreč niso pozabili njegovih kapitalističnih izpadov proti »tovarišem« v bivši Jugoslaviji. Njegov »prihode« so dobobra izkoristili za svoje agitacijske namene, obenem pa so že zvilili vrv za Woschnagga in njegovo soprogo — To je zapisal »spodnještajerski delavec, ki je nekoč delal v Woschnagqovi tovarni. Pisec je videl tega delavskega krvosesa večkrat pri tolovajih v Laufenu.

OF pripravlja teren za boljševizem

»Osvobodilna fronta« pripravlja boljševizacijo naše domovine. O tem ne more biti nikakega

dvoma, ako si predočimo vse, kar so tolovaji doslej že počenjali s svojo strahovlado po raznih manj dosežnih predelih naše Spodnještajerske. Boljševizem pa pomeni organizirani množinski umor. Po uradnih ugotovitvah je zahteval sovjetski teror do izbruha vojne v Sovjetski Uniji 38.700.000 smrtnih žrtev. V zasedenih obrobah pokrajinah so poklali boljševiki 250.000 ljudi, v drugih deželah pa nič manj kot 3.010.000 oseb. Krivava bilanca boljševizma izkazuje tedaj 41.960.000 smrtnih žrtev poživiljenega boljševizma.

»Tovarišica« v vlogi vlačuge

Politkomisar Džidži je nekega dne raztolmačil »tovarišcam« v gozdu njim pripadaločo nalogo s sledečimi besedami: »Vi ste tu za zabavo tovarišem. Čas je že, da boste to razumele in temu primerno nastopale. Ako bi se katerakoli med vami upirala tej nalogi, jo bomo že prisilili k izpolnjevanju dolžnosti, pa makar da se poslužimo puške! — To je torej človeštvo osrečujoča naloga v komunistični borbi za enakopravnost žensstva.

»Prisilni rekrutiranec ni človek«

Bivši župnik Lampret, ki je sedaj najhujši zagovornik OF po gozdovih, je izrazil sledeče mnenje o spodnještajerskih prisilnih rekrutiranjih: »Spodnještajerski rekrutiranec za pravega komunisto sploh ni človek. On je za nujno zlo, ki je izvrstna krma za topove, ki štiti s svojo žrtvijo življenje komunističnih funkcionarjev.«

Gospodje v štabu živijo v izobilju

Ujeti kuhar nekega tolovajskega štaba, C. K., ki je živel devet mesecev v gozdu, je pripovedoval sledeče: »Za prehrano štaba XIV. divizije sem dobil veliko denarja. Moram reči, da imajo gospodje v štabu naravnost sijajno prehrano. Skoraj vedno so bili pri pojedinah navzoči tudi višji funkcionarji ali pa člani štaba IV. operacijske cone, za katere se je moralo vedno posebno dobro kuhati. Vedno je bilo zraven tudi par žensk in skoraj vsak večer so »praznovale«.

Vino in žganje je teklo v potokih, saj so to pičajo s silo jemali kmetom.«

Gladujejo in zmrzujejo»

Spodnještajerski kmečki sin K. T. je pripovedoval svoje doživljanje takole: Odpeljali so me od dela. Vsako noč sem moral nositi težke tovore. Za jesti so nam dali le dvakrat na dan. Zjutraj smo dobili neslano juho brez masti, popoldan pa repo in le tu in tam kak kosček mesa. Kruha šest tednov nisem videl. Spati smo morali vedno pod mlim nebom. Mnogi v naših vrstah so imeli zmrznjene roke in noge. Lakota je bila velika. Jedli smo tudi zmrznjeno repo. Mnogi so vsled tega zboleli in umrli. Nihče se ni brigal za te ljudi. Svoboda, enakost in bratstvo so pri OF le na papirju. Iz tega pekla je nas Spodnještajerce rešil le beg, sicer bi bili uničeni.«

Rdeč umor v Römerbadu

15. januarja t. l. sta se mudili sestri Luise in Poldi Ogrisek iz Schalberg-a (Ortsgruppe Römerbad) v mestu Cilli po raznih opravkih. Zvečer sta se peljali veseli domov. Iz postaje Römerbad sta odšli v spremstvu Aloisia Knes proti Unterdorfu. Ob mesečini in obilnem snegu dekleta niso mogla zaiti. Vladala je prava zimska tišina, ki jo je pretiravalo le sopihanje vlaka z daljave. Dekleta so se pogovarjala in smejala, ko so naenkrat padli strelci. Brez glasu je padla v sneg 18-letna Luise Ogrisek, istotako njena 22letna sestra Poldi, ki se je zvijala v bolečinah. Pa tudi Aloisia Knes je ležala obstreljena na tleh. Iz bližnjih kmečkih hiš ter iz Römerbada so prihleteli takoj na pomoč, vendar obema sestrami ni bilo več nikake pomoči. Izkravaveli sta po morilskih strelh komunističnih tolovajev. Poldi je bila zadeta od peterih, njena sestra pa od sedmerih krogel. 22letno Aloisio Knes, ki je bila ranjena v gornjem stegnu, so odpeljali v bolnišnico.

Krutni in strahopetni umor iz zasede je izzval v prebivalstvu veliko ogorčenje. Tu je zopet dvignil svojo krinko krvoločni komunizem, ki ga na Spodnjem Štajerskem predstavlja OF. Tega umora ni možno utemeljiti s še tako spretno agitacijo. Umorjeni sestri se nista niti najmanj udeleževale politično, še manj pa ju je zamogel kdo označiti kot »izdajalki slovenskega naroda«. Bili sta priprosti spodnještajerski delavki, ki sta z izkupičkom svojega dela podpirali tudi svojo mater. Komunistični tolovaji so izbrisali dvoje mladih življenj. Ubili so ju iz golega veselja do obiljanja. Tudi ta umor je pokazal, kam vodi pot OF in kaj bi imeli pričakovati Spodnještajerci od zmage komunističnih tolovajev.

Od blizu in daleč so prišli ljudje pred krsti obeh žrtev podvignega boljševizma, da bi opravili svojo pobožnost in izrekli ubogi materi svoje sožalje. Pokopali so obe sestri na pokopališču v Margaretenu. Prijateljice so nesle beli krsti z obema umorjenkama, ki sta imeli zimzelen v lasih, na pokopališče. Tople besede je izpregovoril župan Andreš, nato pa se je upravnik Werschetz poslovil od obeh delavskih tovarišic. Führungsamtsleiter Paidasch je v svojem nagrobnem govoru povdaril žrtev obeh deklet, ki sta bili ekromni delavki, umorjeni od istih, ki se baje borijo za spodnještajerskega kmeta in delavca. Ko so bili položeni venci in ko so padale prve grude zamolklo na krsti, ni ostalo suho nobeno oko mnogih žena in deklet, ki so obe žrtvi spremljale na zadnji poti. Moški pa so stiskali pesti in mnogi, ki so še taval po temi, so spregledali preko grobov obeh deklet stvarnost položaja.

□ Roosevelt odobrava v naprej vse boljševiške zasedbe. Z ozirom na največje dogodke na vzhodni fronti smatrajo v Washingtonu potrebnim, da uredijo Zedinjene države z Moskvo že sedaj vse vzhodnoprucke obmenje probleme, zadevajoče predvsem vprašanje vzhodne Poljske. Medtem ko je odlašala doslej Amerika take probleme na povojno dobo, jih bo urejevala odslej tako, da bo »skušala izvajati svoj vpliv« takoj. Z drugimi besedami se to pravi, da bodo pristale Zedinjene države brezpogojno na vse zahteve Sovjetov v vzhodnem delu Evrope. Roosevelt se pač ne bi rad zameril Stalinu.

Bilder aus dem Kriegsgeschehen

Von den schweren Kämpfen in Ungarn.
Panzergrenadiere folgen den schnellen Verbänden und Panzern, die vorn bereits im erbitterten Kampf mit dem langsam zurückweichenden Gegner stehen.
PK-Kriegsber. Jarolim (Sch).

Hochwasser bedingt Stellungswechsel.
Flak, die zur Sicherung des Fahrbetriebes an einem Abschnitt der niederländischen Front eingesetzt ist, muß wegen Hochwassers Stellungswechsel auf einen höher gelegenen Deich vornehmen. Mit dem Viergespann werden die Geschütze durch das steigende Wasser zur neuen Stellung gebracht.
PK-Kriegsber. Pietruch (Sch).

Gefangene Nordamerikaner.
Abgespannt und von der Gewalt des deutschen Angriffes zermürbt kamen sie aus ihren Erdlöchern und Verstecken hervor. Nun treten sie mit erhobenen Armen den Weg in die Gefangenschaft an.
PK-Kriegsberichter Büschel (Sch).

Aus der großen Winterschlacht im Westen.
Panzergradiere säubern die Wälder von versprengten Nordamerikanern. Sturmgeschütze unterstützen das Vorgehen der Panzergradiere.
PK-Kriegsberichter Pospesch (Sch).

Der Sprung aus der Deckung.
Eine kurze Atempause im Bombentrichter, dann im Sprung zur nächsten Deckung. Meter für Meter arbeitet sich so der Pionierstoßtrupp an den Feind heran.
PK Scheck/TO-EP (Sch).

Entfesselte Naturgewalten am Niederrhein

300 Quadratkilometer Schlachtfeld ertrunken. — Eine zweite Sintflut.

Mehr als 300 Quadratkilometer ertrunkenes Schlachtfeld sind das einzige, was nach der Deichsprengung durch deutsche Pioniere im Betuwegebiet von dem britisch-kanadischen Brückenkopf bei Nimwegen übriggeblieben ist. 800 Millionen Kubikmeter Wasser, strömend und vom Wind gepelzt, glücken den Engländern herausfordernd zu: »Britannia rule the Waves!« Das Inselvolk ist der Überflutung in Holland nicht mehr Herr geworden. Mit Mann und Roß und Wagen gerieten die britischen Divisionen bei ihrer Flucht in den Feuerwirbel unserer Kanonen. Der operative Plan der Feindmächte, aus Nordbrabant nach der Zuidersee vorzustoßen und eine deutsche Armee einzukesseln, wurde durch die Planung unserer Wehrgeologen und das Können unserer Pioniere zunichte.

Der gefesselte und gebändigte Strom spürte etwas wie eine Ahnung künftiger Freiheit. Denn auch in den ruhigen Wassern noch lauert eine Wildheit, die, wenn sie entfesselt wird, gefährlich werden kann. Über Nacht muckelte man davon, daß der deutsche Generalstab eine zweite Sintflut gegen den Feind loslassen wollte. Die Wogen des Niederrheins sollten in breiten Sturm-

kellen gegen die englischen Stellungen anlaufen und den Gegner, der sich dessen nicht im mindesten vorsah, in seinen Löchern und Stellungen ersäufen.

Bald verdichtete sich das Gerede zur Wirklichkeit. In unruhigen Nächten, in denen die Lichtfinger der Scheinwerfer immer wieder die feindlichen Flugzeuge aus der Finsternis rissen, gruben die Pioniere am feindwärtigen Deich des Rheins die Schächte für den Sprengstoff, dessen Gewalt den Damm zerreißen sollte. War in Dunkelheit und Dämmerung ein Riesenbetrieb am Niederrhein, mit tiefgebückten Silhouetten, die gleich Schmugglern Sprengstoff, Bomben und Granaten heranschleppten, so konnte man in der klaren Sonnenheilkheit des jungen Tages auch nicht mehr die mindeste Spur von dem nächtlichen Getriebe entdecken.

Dann kam der Augenblick, wo die Pioniere das Werkzeug aus der Hand legten und zum elektrischen Zündapparat griffen. Hell glühte ein winziger Funke auf, unscheinbar, nicht größer als ein Glühwurm in Juninächten, aber genau so magisch. Während der Nebel der ersten Detonation wie ein dünner Vorhang wegzuflog, erhob sich

den Deich entlang ein dumpfer, anschwellender Donner, unaufhaltsam und ohne Ende. Ein ungeheurer Schlag lief den Strom dahin. Wo er den Deich zum Beben brachte, riß er ihn klaffend auf und öffnete den Wogen des Rheins den Weg in eine kriegerische Freiheit.

Brausend schoß die entfesselte Naturgewalt dorthin, wo die ahnungslosen Briten noch nicht fassen konnten, was vorging, und schläfrig erwachten. Erst schluckte das Land noch das Wasser — so, wie es den endlosen Regen aufgenommen und getrunken hatte. Dann aber fraßen die Wellen das Wiesengrün. Das weite Gelände wurde bodenlos und weichte auf. Eine geheimnisvolle Kraft zog Büsche, Bäume und Häuser nach unten, als stillte die Erde ihren Hunger. Stellung um Stellung der Briten strudelte voll. Beobachtungsstände wurden zu Inseln und gingen dann schließlich doch unter.

Von ihrem heißen Deich aus schauten die Pioniere, wie von einer Empore, der Überflutung zu — ein Drama spielte sich ab das ebenso großartig wie brutal war. Die deutsche Artillerie schlug erbarmungslos in die Zusammenballungen der flüchtenden Feinddivisionen hinein. In zwei Tagen vollendete das kriegerische Wasser seine nasse Offensive. Die Pioniere staunten über das Temperament des Stromes und bewunderten den kochenden Zorn seines Wassers, das dem Gesetz der angeborenen niederrheinischen Trägheit nicht

mehr folgte, sondern heilhaft schäumte, gurgelte und zischte und den englischen Brückenkopf unerbittlich absaufen ließ.

Doch das Element, daß sich als Kampfgefährte so willfährig erwiesen hatte, wandte sich zuletzt auch gegen die Pioniere. Voller Übermut und Tücke wollte es die Dämme, die die Wasserwüste abriegelten, sprengen. An den durchweichenden Deichen zeigten sich landwärts die ersten warnenden Zeichen: Luftblasen und Quellenbildung. Das war ein Signal für die Führung. Die Pioniere, die noch während der Sprengung Not- und Verbindungsdeiche beachtlicher Ausmaße errichtet hatten, beseitigten auf zehn Kilometer Länge alle Gefahrenstellen. Als Sicherheitsventil öffneten sie die unter dem Bove-Rhein-Kanal durchführenden Dücker und pendelten dabei ohne

Tauchanzug, nur an Stricken festgehalten, im prallen Strahl des eiskalten Wassers.

Hatten die Engländer vor Wochen die fruchtbare Insel Walchern rücksichtslos im »sitzen« Salzmeer verschwinden lassen, so trafen die Pioniere dagegen alle ihre Überflutungsmaßnahmen im Einvernehmen mit dem Führer der holländischen Nationalsozialisten Mussert und unter Beachtung aller Möglichkeiten einer baldigen Wiedergewinnung und neuerlichen Trockenlegung des Landes.

Wieviel von den 65 Geschützen und fast 1000 Motorfahrzeugen aus dem englischen Brückenkopf im Süden Gelderlands noch vorhanden sind, das weiß wohl nur Eisenhower, der von Holland herüber die Schwärme der Stahlkometen unserer V-Waffen auf sich zukommen sieht.

Bert Haaga.

POLITISCHE BELEZKE

Churchill möchte nach der Kapitulation der Wehrmacht die Kapitulation der Wehrmacht. Churchill so neidisch vprašali poslanci na seji Spodnjega doma, če še drži teza o absolutnem uničenju Nemčije v sedanji vojni, nakar je odgovoril z »Da« ter dodal, da je parlament proti vsaki morebitni spremembi teh načrtov. S tem je Churchill ponovno potrdil, da je za načrte, ki so jih izdelali razni

Morgenthau, Vansittart, Ehrenburgi in De Gaulle, ki gredo za tem, da se izroči nemški narod boljše v svrhu likvidacije, v kolikor se pa to ne bi zgodilo, da se ga eliene na tesen prostor ter obsodi na počasno izumiranje.

Ameriški poslanci so si zvišali svoje plače. Vsled naraščajoče draginje v Združenih državah Severne Amerike so si člani ameriškega kongresa določili k že obstoječim prejemkom 150% dodatno. Na mesec decembra 1944 prejemajo

sedaj 25.000 dolarjev plače za opravljanje svojih funkcij kot člani kongresa ali parlamenta.

De Gaulle in njegova tajnica. Tajnica generala De Gaulle-a, Frida Sehter, je glasom poročila angleških listov potovala iz Pariza v London, kjer se je sestala s svojim očetom, rabinom Abrahamom Sehter-jem. Isto časopisje ugotavlja, da so možna dandanes taka potovanja samo osebnostim.

Tudi švicarskim komunistom narašča greben. Minulo sredo je govoril v Ženevi znani boljševiški hujskač Nicole ter dejal, da je približevanje boljševiških armad spremeniло občutke švicarskih oblasti. V svojih hujskaških izjavah je podčrtal, da morajo izginiti vsi sedaj uradujoči ženevski državni svetniki in vsa švicarska reakcijska klika, ker nimajo pravice do vladanja niti kot politične in tudi ne kot privatne osebe. Komunistična »Stranka dela« bo izvršila »čiščenje«. Nastopili so tudi drugi komunistični voditelji ter hudo napadali vodilne politične in vojaške oblasti svoje domovine.

Razpust papežev švicarske garde. Vodilni vatikanski krogi razpravljajo o razpustu znane papežev švicarske garde. Gre baže za finančne težave.

Velika Britanija je izgubila nad en milijon mož. Tako je dejal Churchill v Spodnji zbornici ter navedel, da odpade na Anglijo več kakor polovica izgub, medtem ko je drugo polovico razdeliti na ostale dele britanskega imperija.

UMNI KMETOVALEC

OBREZOVANJE SADNEGA DREVJA

□ Velike ladijske izgube Amerikancev pred Luconom. Japonci poročajo, da so v bojih za Filipinsko otočje potopili in poškodovali v zadnjih desetih dneh s svojimi letalci in vojnimi ladjami 121 ameriških ladij, ki so skušale v zalivu Lingayen ob otoku Lucon izkrcati čete in vojni material. Te uspehe zaznamujejo Japonci v času od 31. decembra do 10. januarja. Potopljenih je bilo osem nosilcev letal, ena bojna ladja, dvanajst drugih vojnih ladij ter 77 transportnih ladij. Poškodovanih in zažganih je bilo en nosilec letal, osem drugih vojnih ladij in 14 transportnikov.

□ Tretja svetovna vojna je že v toku. Tako je dejal britanski general Alexander, vrhovni poveljnik zavezniških čet v Sredozemlju, ko je sprejel poročilo o nastopu macedonske armade z pomočjo sovjetskih zalog v svrhu osvoboditve Makedonije.

□ Fordove tovarne bodo uvedle »Stahanov« delovni sistem. Agencija »United Press« poroča iz Detroita, da nameravajo uvesti v Fordovih tovarnah pri izdelovanju jekla znani boljševiški pripravljalni sistem Stahanova.

□ Vsa Evropa naj gre k vragu! Španski dopisnik Alvarez je napisal poročilo o razpoloženju v Ankarli živčlih inozemcev ter pravi sledeče: »Belgijci tožijo, da gladujejo njihove rodbine in da jih kličejo v vojaško službo. V obeh Bolgarov se zrcali groza o anarhiji in boljševizmu v njihovi domovini. Pred boljševizmom pobegli Romuni sanjajo o miru in redu, ki so ga imeli v Romuniji še pred letom dni. Poljak je živčno zbolel, odkar so ga Anglo-Amerikanci izdali in izročili boljševikom. Srbi polagajo vse upe na svojo kralja, ne da bi verjeli sami na srečno rešitev srbskega problema. Francoz sedi na dveh stolih, ne da bi vedel, na katero stran se mu je treba obrniti. Italijani molčijo in žalostno povešajo svoje glave. K vsemu temu pa pravi Amerikanec, da naj vzame vrag vso to Evropo, ker je sit tega teatra.«

□ Slika židovsko-boljševiškega gospodarstva v Bolgariji. Bolgarski ministriški predsednik po milosti Moskve, Georgijev, je izjavil, da je gospodarski položaj Bolgarije »izredno težaven«. Dokaz za kaotične razmere v bolgarskem gospodarskem življenju je naraščanje tihotapstva na živilskem in deviznem tržišču. Drugo perečo zadevo predstavlja neobdelana zemlja. Glasom izjave kmetijskega ministrstva Pavlova je ostalo najmanj 30% njiv neposejanih. Vse to pa zaostruje dejstvo, da so Sovjeti zaplenili že sedaj velik del kmetijskih pridelkov, ki se bodo pridelali leta 1945.

□ Amerikanci imajo velikanske izgube. Iz nekoga tiskovnega poročila iz Washingtona posnemamo, da je 106. severoameriška divizija izgubila v bojih v Ardenah 8663 mož. Njen prvotni šteje je štel 15.000 mož.

□ Komunist Thorez prorokuje. Voditelj francoskega komunizma Thorez je izjavil, da se bo izvršil prejel ali slej v Franciji kakor tudi v Zedinjenih državah Severne Amerike »socialen preobrat«, ki bo sličen onemu, ki so ga doživeli v današnji Sovjetiji že pred skoraj tridesetimi leti.

□ Romunija brez verouka? Romunski minister dela je odredil, da se na vseh poklicnih šolah ukine dosedanja pouk verouka ter uvede »državno-vzgojni in delovni nauk«.

□ Ameriški novinar o boljševiškem režimu v Bolgariji. »Bolgarija se nahaja pod boljševiškim gospostvom«, tako je poročal ameriški turški dopisnik lista »New York Times«, ki je prepotoval Bolgarijo. Bolgarsko vladno sestavljajo, tako nadaljuje omenjeni poročevalec, sicer zastopniki in predstavniki štirih strank, v stvarnosti so pa komunisti edini gospodarji. akoravno imajo komaj 2 odst. prebivalstva za seboj. Edina javna sila Bolgarije je milica, ki stoji pod vodstvom komunističnega notranjega ministra Antona Jugov-a in izvaja barbarski teror proti vsakomur, ki je komunistom sumljiv.

□ Ameriški načrti za razdelitev sveta. Član senata Zedinjenih držav Severne Amerike, republikanec Own Brester, je izjavil sledeče: »Zedinjene države Severne Amerike se morajo ukloniti zahtevam Sovjetije glede določanja bodočih meja v Evropi, ker nismo v stanju da bi kaj diktirali V Orientu in na Kitajskem pa morajo Zedinjene države Severne Amerike najti prvo upoštevanje. Po domače se to pravi: »Zedinjene države Severne Amerike ne morejo in tudi nečejo Kremlju ničesar dopovedovati k njegovim evropskim načrtom. Njihovi interesi so v vzhodno-azijskem prostoru, kjer skušajo izriniti tudi Angleže.«

Pravilno obrezana in vzgojena drevesna krona kljubuje lomu in povešanju vej radi teže sadja in snega ter tudi razčesnitvi drevesa radi viharjev. Z obrezovanjem vzdržujemo nekako ravnotežje med koreninami in krono. To je važno zlasti pri mladem drevju, ki tvori čestokrat v primeri s koreninami preobširno krono. S pravilnim obrezovanjem dosežemo zaželeno obliko krone z lepo razvrščenimi vejami, ki naj ne bodo pregoste, pa tudi ne preredge. To je velike važnosti za enakomerni razvoj plodov. V enakomernih kronah zori lepo, debelo, barvano in okusno kvaliteto sadje. Ker nudi enakomerna, redka krona sončnim žarkom dostop v svojo notranjost, je taka krona tudi v notranjosti poraščena s kratkim rodnim lesom. Vse to vpliva na redno rodovitnost in odpornost drevja proti škodljivcem in boleznim. Pri takem drevju lahko temeljito škropimo, olajšana so pa tudi druga redna opravila. S pravilno izvedeno rezjo preprečujemo, da drevo predčasno zarodi, kar znatno ovira njegov razvoj. Drevje, ki je prazgodaj zarodilo, zaostane v rasti ter je sploh bolj občutljivo glede raznih škodljivcev in boleznim.

Drevje se obrezuje na različne načine z boljšim ali slabšim uspehom. V zadnjem času se je najbolj uveljavil novejši način odgoje in rezi, takozvani švicarski Oschberschnitt, ki se čisto uporablja v industrijskem sadjarstvu in v večjih nasadih. Ta način rezi je za naše kmečke sadjarstvo nekoliko preveč kompliciran in bi se ga težko pravilno izvajalo. Zato se bomo raje držali naše običajne rezi, ki je izpopolnjena s švicarsko Pravilo se mora glasiti: Nikoli rezati premočno, ker gre to v škodo drevesnega razvoja in na račun rodovitnosti. Dobro je rezati češče zmerno in premišljeno, vedno pa raje premalo kakor preveč. Napake lahko potem še vedno popravimo. Prekratka rez povzroča močno poganjanje lesnih poganjkov, ki delajo v kroni gostoto. Pri predolgi rezi pa je ravno obratno: tako drevje prehitro in preveč zarodi, slabo poganja, se hitro izčrpa ter ima dolge, šibke in z rodnim lesom slabo poraščene veje.

Običajno se reže pri nas le pozimi ali v času mirovanja. Dobro pa je izvajati tudi poletno rez. S tem se vsi nepravilni poganjki le odstranjujejo, ne pa krajšajo. Pogostejša rez ima to dobro stran, da se mladice, ki niso na pravem mestu, že sproti odstranjujejo. S poletno rezjo se drevje le prav malo slabi, ker se hkrati odstranjujejo le manjši deli samo s škarjami. Rez se izvede pri enoletnem drevesu tako, da pustimo samo glavni podaljšek

ali glavno vejo, ki tvori vrh in tri do štiri enakomerno razvrščene stranske veje. Te veje naj potečejo v kotu 45 stopinj. Vse viseče veje je dvigniti in privezati, preveč navpične pa podpreti v pravo lego. Po možnosti naj bodo vse veje enako močne, razvrščene v spiralni obliki ali pa vsaj ne več kot po dve nasproti si stoječi veji na enem mestu. Veje se prikrajšajo v piramidalni obliki z ozirom na sorto in pleme od 90 do 140 stopinj v kotu. Najprej obrežemo najnižje stoječo ali najšibkejšo, na primerno dolžino z ozirom na razvoj drevesa na polovico do dve tretini dolžine. Krajšanje ostalih vej se ravna potem po tej veji. Reže se nad dobro razvitim, navzven stoječim očesom, nekoliko poševno in nekako pet milimetrov nad očesom. Drugo leto se rez razlikuje samo v tem, da se mladice, ki stoje navzven in ki so v viseči ali vodoravni legi, pustijo v svrhu povečane listne površine neobrezane. To znatno krepki drevo, predvsem pa osnovo krone. Radi svoje viseče lege se taki poganjki itak nikoli ne razbolijo. Izrezati je le pregoste in vse tiste veje, ki stojijo nad vodoravno lego. Krajšanje glavnih vej pa se vrši kakor v prvem letu. Samo tedaj, ako je drevo v prvem letu slabo pognalo, bomo obrezali krajše. V tretjem in naslednjem letu se od časa do časa odstranjujejo ojačevalne veje, tako, da je notranjost krone popolnoma prosta. Naslednje višje glavne veje vzgajamo tako, da je prva najmanj 80 centimetrov nad prvimi, ostale pa po 40–50 centimetrov razdalje. Pri tem je gledati na to, da potekajo najbližje si stoječe veje vedno v nasproti si smeri in tam, kjer izpolnjujejo praznino. Drevesna krona naj ima sedem do dvanajst takih glavnih vej, kar je odvisno od sorte in sadnega plemena. Na glavnih vejah se nahajajo stranske veje, ki naj ne tečejo v isti smeri ali sporedno z glavnimi, nego po strani, ker tako izpolnjujejo prazna mesta med glavnimi vejami. Prve stranske veje se narežejo šele tedaj, ko so glavne veje že dovolj močne, in sicer 80 centimetrov od debela ali glavne veje oddaljeno. Nadaljnje stranske veje sledijo na vsakih 40 centimetrov po potrebi vedno v nasproti smeri. Stranske veje krajšamo v nekaki piramidalni obliki z glavno vejo tako, da merijo od osnove ali vejne pazduhe ravno polovično dolžino. Vsi ostali poganjki se držijo in režejo na kratko. Vedno se ti navpični deli odrežejo, vodoravni in viseči pa pustijo, v kolikor niso pregosti. Tako dosežemo, da so veje po vsej njihovi dolžini obraščene s kratkim rodnim lesom.

□ Benešovi emigranti nameravajo razpustiti svoj odbor. V Londonu izhajajoče komunistično glasilo »Daily Worker« priznava, da v Londonu delujoči emigrantski odbor Benešove kliče ne bo delal poskusov, priti v stik s sovjetskimi funkcijonarji v po Sovjetih zasedenem delu nekdanje Čehoslovaške, temveč nameravajo razpustiti Šramekov odbor ter se preseliti v domovino. Benešovi emigrantski ministri so se namreč nekaj naučili od emigrantskih ministrov Poljske in Jugoslavije. Pravijo, da namerava sam Beneš odpotovati na področje bivše Čehoslovaške, ki je pod sovjetsko zasedbo, kjer bo sporazumno s tamkajšnjimi krajevnimi boljševiki skušal sestaviti novo vladno povojno državo, ki bo pod sovjetskim vrhovnim nadzorstvom.

□ Ehrenburg hoče boljševizirati vso Evropo. Židovski novinar Ilija Ehrenburg je izjavil, da bo osvojil Rdečo armado Oslo in Amsterdam. Ta izjava je vredna pozornosti, ker jo je smatrati za uradno izjavo diktatorja Stalina. Ehrenburg je pisal že leta 1925 v nekem romanu o uničenju Evrope ter dejal, da bodo 10 metrov visoki oklopniki neusmiljeno pomandrali Berlin ter zmleli otroke, žene in moške in da ne bo v Kopenhagenu po vkrakanju rdečih čet nikakih preživelih ljudi. Imenovan novinar je najbolj nevaren židovski pisec Sovjetije. Ta nosilec Stalinove nagrade in imejitelj naziva »Junak Sovjetske Unije« je rodom iz Moskve, kjer se je rodil leta 1891. V leta 1903 je napisal brošuro proti antižidovstvu. Leta 1905 je bil soudeleženec ruskih revolucionarnih poskusov. Leta 1906. je izdal politični manifest »Dve leti združene stranke«. Obsojen večkrat na težko ječo, je bil leta 1910 izgnan iz takratne Rusije, nakar je potoval širono Evrope, od koder se je vrnil leta 1917 iz Pariza.

Leta 1920 se je sprijel tudi z boljševiki, ki so ga izgnali. Pozneje je živel izmenoma v Nemčiji, Belgiji in Italiji, nakar se je zopet približal boljševiški kliki. Po vrnitvi v Sovjetijo preko Zedinjenih držav Severne Amerike je postal ljubljenelec sovjetske propagande, položaj, ki ga zavzema še danes in je prav posebno dobro zapisan pri Jožefu Stalinu.

□ Moskva proti Švici. Napetost, ki je nastala med Bernom in Moskvo, odkar so Sovjeti odklonili švicarsko vzpodbudo za obnovev diplomatskih odnosov, je v stalnem naraščanju. Ponovni napadi boljševiškega tiska na švicarsko politiko »izvesti« so dosegli svoj višek. To uradno glasilo sovjetske vlade očita Švici, da dobavlja Švica slej kakor prej Nemčiji vojni material. Razen tega trpi baje švicarska vlada, da postaja Švica vedno bolj aredišnica sovražnih agentov.

□ Smrtna obsodba v Kairu. Minuli četrtek so v Kairu obsodili na smrt dva žida, ki sta dne 5. novembra lanskega leta umorila britanskega ministra za vzhod. Pred vojnim sodiščem, ki ju je sodilo, sta soglasno izjavila, da sta izvršila zločin po navodilu organizacije, ki je ne marata imenovati in ki ju je poslala v Egipt v svrhu pokončanja lorda Moyneja. Zagovornika obeh obtožencev sta skušala prepričati vojaške sodnike, da gre v enem primeru za umobolnega človeka, v drugem pa samo za pomočnika pri umoru. Sodniki so dobili razen tega anonimno pismo, da bodo usmrčeni, če izrečejo smrtno kazn. Končno so izrekli smrtno obsodbo, ne da bi bili razčistili globlje ozadje zločina. To so storili, da javnost ne bi izvedela za niti, ki so vodile do odstranitve ministra. Verjetno je, da bo ostala obsodba samo na papirju.

VINOGRADNISKI IN SADJARSKI KOTIČEK

ZAKAJ SE SADJEVEC NE DRŽI?

Na kmetih najdemo le poredkoma res dobre pristen sadjevec. Temu je kriva malomarnost, največ pa tudi pomanjkanje znanja o tem, kako je treba sadjevec pripraviti in z njim postopati, da se ne pokvari. Važno vlogo igra pri tem že prežanje samo, vendar nas zaenkrat zanima vprašanje, kako se s sadjevcem pravilno postopa v kleti. V mnogih — predvsem v vinskih — krajih podcenjujejo sadjevec, misleč, da se vino pokvari, ako se nahaja v isti kleti tudi sadjevec. Radi tega shranjujejo sadjevec ponekod v neprimernih prostorih, v katerih so shranjeni razni gospodarski prideški in predmeti. To je zelo slabo za sadjevec. Sadjevcu (kakor tudi vino) so najbolj nevarne kleti, v katerih se nahajajo tudi kis, kiselj, repa in razni mlečni izdelki. Čisto sprešani in redno pretočeni sadjevec je lahko v vinski kleti in se nam ni treba bati, da bi se vino pokvarilo. Brez dvoma pa bo na vino kvarno vplivalo.

Popolnoma je odstraniti na hrbtu veje nastale vodne poganjke, ki tvorijo svečnike ali jahače. Taka vzgoja drevesne krone traja kakih 20 let, nato pa preide v redno običajno čiščenje in izredčevanje.

Na enak način je treba vzgojiti novo krono pri pomlajenem drevju, predvsem takem, ki smo ga pomladili radi napačno vzgojene krone. Postopati je popolnoma po istih načelih, kar se tiče vzgoje glavnih, predvsem pa stranskih vej, kakor pri mladem drevju. Slično se postopa tudi pri precepljenem drevju, vendar s to razliko, da tvorijo cepilne glave nekako že glavne veje in je z nekaterimi izjemami vzgojiti le stranske veje. Kar se tiče sadnih plemen, se razlikuje vzgoja krone le v toliko, da pri kostičarjih (predvsem slivah in češnjah), pustimo veje bolj na gosto, kakor pa pri pečkarjih. Ti so že od narave obraščeni bolj s kratkim rodnim lesom in bi bile take krone preredke ali pa bi izgledale prazne. Radi tega jim bomo pustili čimveč stranskih vej. V bistvu vzgoje same pa ni nobene razlike.

A. Sch.

val siab ali pokvarjen sadjevec. Ako je sadjevec dobro prevrel in bil ob pravem času snažno pretočen, še to ni vse. Poleg tega moramo gledati na to, da je klet vedno snažna, da so sodi napolnjeni, da se klet od časa do časa temeljito prezrači. Skrbeti pa moramo tudi za primerno temperaturo in vlago. Ker je sadjevec že po svoji sestavi glede alkohola mnogo šibkejši kakor vino — sadjevec ima največ do 7% alkohola — je bolj izpostavljen kvarjenju. V prvi vrsti moramo gledati na čistost sodov. Sodi, v katerih imamo sadjevec, se zelo radi pokvari. Postanejo plesnivi in zatohli. Take sode bomo radi tega vedno temeljito umili in ocedili, nato pa zažveplali. Zveplanje moramo obaviti pri takih sodih spočetka redno vsak mesec. Čisto umit in dobro zažveplan sod, v katerem smo imeli sadjevec, bo imel vedno zdrav in dober duh ter bo dal tudi novemu pridelku dober značaj. S sadjevcem bomo tedaj postopali prav tako kakor z vinom. V tem slučaju bomo imeli vedno dober in pičen sadjevec.

GOSPODARSKE VESTI

× Tobak za leto 1945 v Nemčiji. Po zaslugi tobačnega gospodarstva je uspelo oskrbovati nemški narod s primerno količino tobaka. Kar se tiče bodočnosti, si je treba predočiti, da je vse potrebe kriti odslej iz lastnega pridelka in da je veliko odvisno od tega, da se pridelek leta 1944 v največji meri fermentira in dodeli predelovalni industriji. Dokler se potom spremembe frontnega položaja ne odprejo novi viri tobačnega uvoza moramo izhajati v glavnem z domačim pridelkom. Razveseljivo je dejstvo, tako piše list »Süddeutsche Tabakzeitung«, da je nemško tobačno gospodarstvo tako dobro disponiralo s svojimi tobačnimi zalozami, da bomo z razpoložljivimi količinami tobaka še dolgo časa lahko zalagali potrebe domače tobačne industrije. Pri tem je bilo seveda potrebno, da so se znižali kontingenti predelovanja, kar se bo morda še nadaljevalo, akoravno je to neprijetno za izdelovalca.

valca. Glavno pa je, da delajo obrati. Kadilci se morajo sprijazniti z dejstvom, da ne bo vedno svobodne izbire med cigarami, cigaretami in tobakom, temveč do bo treba kupiti tu in tam tudi nekaj drugega, kar jim morda ne bo všeč. Na vsak način bodo pa imeli in dobili tobak in to je glavno.

× Nova petrolejska konferenca na vidiku. V ameriških petrolejskih krogih računajo z možnostjo, da pride tekom leta 1945 do petrolejske konference, ki se bo vršila v Londonu. Ameriška petrolejska industrija je namreč opustila svoj odpor proti meddržavni ureditvi, zahteva pa ponovno sestavo washingtonskih dogovorov. Kakor znano, so skoraj vsa nahajališča petroleja pod kontrolo Anglo-Amerikancev in Sovjetov.

× Narasčanje hranilnih vlog v Nemčiji. Krajem leta 1944 so znašale nemške hranilne vloge 81 milijard Reichsmark, to je 14 milijard Reichsmark več kakor leta 1943. V letu 1943 so narasle za 16 milijard Reichsmark. Trenutno obstoja širom Nemčije 60 milijonov hranilnih knjižic napram 22 milijonom v Veliki Britaniji. Omrežje nemških štedilcev je torej veliko bolj gosto in raztegnjeno. Razen tega vodijo hranilnice na pet milijonih žiro-računov 14 milijard Reichsmark dobroimetja. To pomeni porast dveh milijard napram l. 1943.

× Novo turško posojilo. Turška vlada je sklenila razpisati novo nacionalno obrambno posojilo v znesku 35 milijonov turških funtov.

× Tudi cigaret jim primanjkuje. V glavni intendanci ameriških čet v Parizu so neznani zlikovci v nekaj tednih pokradli 70 milijonov paketicev cigaret, ne da bi bilo uspelo zasaciti kliccev.

× Zavezniki imajo svobodno plovbo skozi morske ožine. Turčija je dovolila evobodno vožnjo vsem ladjam zaveznških mornaric skozi dardanelske morske ožine.

× Anglija in španske oranže. Po poročilih iz Madrida, je Anglija kupila v Španiji tri in pol milijona zabojev oranž, ki so tehtale kakih 185 tisoč ton. Gre za največjo kupčijo te vrste med Španijo in Anglijo v tej vojni. Prevoz bodo izvršili do marca z angleškimi ladjami.

× Finski primanjkuje krmil. Na Finskem so prisiljeni zaslinjo zaklati 20.000 krav, ker vlada splošno pomanjkanje krmil. Na ta način hočejo rešiti ostalo govedo, ki je neobhodno potrebno v svrhu pridelovanja mleka.

MAMICA, MALA NINA IN PUŠČAVNIK

Spodnještajerska otroška pravljica.

Mamica in štiriletna hčerkica Nina sta živeli v samotni hišici blizu velikega gozda. Ker ni bilo v bližini niti hiše niti kakšne vasi, sta bili navezani sami na sebe. Samota, v kateri sta se nahajali, jima je olepševala vzajemno ljubezen. Mamica je nad vse ljubila svojo malo Nino, Nina je oboževala svojo mamico in to tembolj, ker sta dragega jima moža in ateka izgubili takoj po Nininem rojstvu.

Bil je lep poletni dan, ko je morala nekoč mamica po opravih v precej oddaljeno vas. Kakor vedno v takih primerih, je pustila tudi takrat malo Nino samo igrajočo se okrog hiše, doma. Ker se ni mamica takrat izredno dolgo vrnila k svoji Nini, je začela slednja klicati svojo ljubo mamico. Toda njeno klicanje je ostalo brez uspeha. Mamica takrat ni mogla priti. To je užalostilo in izmučilo malo Nino. Legla je na zeleno travo pred hišico ter zadremala. Minula je ura in več, ko se je prebudila in ugotovila, da mamice še ni nazaj. Sedaj je začelo postajati Nini neprijetno. Mamica je ni nikdar pustila tako dolgo samo doma. V želji, priti do nje, je sklenila poiskati jo. Odsla ji je nasproti.

Pametna mala Nina se je podala na gozdno pešpot, kjer sta že hodili z mamico in jo je nekoliko poznala. Ko je po precej dolgi hoji v gozdu zagledala vabljivo grmičje potno zrelih črnih, jih je začela nabirati in zobati. Pri tem bi bila skoraj pozabila na mamico in namenjeno pot, ako je ne bi bil nekoliko prestrašil velik zajec, ki ga je pregnala iz grmovja in trave. To jo je spomnilo na nadaljevanje njene poti.

Gozdna pot, po kateri je šla, se ji je zdela neskončna. Gozd je bil vedno večji in gostejši. Razen pobelega zajca in raznih ptičjih glasov, ni videla in slišala nikogar. Sonce se je že nagibalo, ko je začelo Nino skrbeti, če, kje in kedar bo srečala mamico.

Ko jo je zmučila hoja in se je začelo že mračiti, je sedla žalostna na tla. Vajena bivanja v bližini gozda in v samotnem kraju, se pravzaprav ni niti

veliko bala. Sklenila je kot pogumna mala deklica, odpočiti se ter počakati, da jo najde mamica nazajgrede.

Nina še ni sedela dolgo, ko je zagledala iznenadoma pred seboj, kakor iz zemlje zrastlega, izredno čudnega moža. Bil je to star mož, velik in zunanosti, dolgih sivih las, istotakih brk, bradat, boš ter pokrit z medvedovo kožo. Nino je zajel strah. Mož jo je pa nežno prijel za malo ročico ter dejal: »Nina! Tvoje dobre mamice ni in tudi ne bo danes nazaj. Tukaj, sredi gozda ne moreš in ne smeš spati. Šla boš z menoj v moje kraljestvo, kjer ti bo lepo in dobro in tam boš ostala ter mi olepšala moje življenje.«

Po teh besedah jo je odvedel s seboj. Vozil jo je ure in ure, ne da bi bila kaj govorila, po samem težko prehodnem gozdu. Pri tem pa ni bilo Nino skoraj čisto nič strah, ker je postopal lepo z njo. Končno sta prišla v gosto zaraščenem in prav težko dostopnem delu gozda do nekega ekalovja, v katerem je bil iz skale izklesan brlog, kjer je živel ta čudežen mož kot puščavnik. V ta podzemeljski rov je odvedel Nino, kjer je morala deliti njegovo življenjsko usodo. Preživljala se je z uživanjem gozdnih jagod vseh vrst v svežem in posušenem stanju, z divje rastočo zelenjavo ter sladkimi koreninami. Vse te stvari je nabiral in iskal sam, med tem časom je pa puščal Nino samo v brlogu, od koder ni mogla nikamor. Vsak večer, ko je bila že tema, jo je vodil za kratek čas nekoliko na svež zrak ter strogo čval in pazil, da mu ni mogla pobeogniti.

V času, ko je puščavnik vodil Nino v svoje jetništvo, je njena mamica ležala z zlomljeno nogo pri dobrih ljudeh v vasi ter se jokala in skrbela za svojega otroka, ki ga je vsa vas iskala brez uspeha. Minuli so tedni, meseci in leta. Ninina mamica je okrevala in se vrnila na svoj dom, kjer je objokovala izgubo svoje Nine.

Kot puščavnikova jetnica se je Nina kljub trdemu in nezaželenemu življenju lepo razvijala v njegovem podzemeljskem bivališču. Za hrano,

pijačo in toploto je skrbel puščavnik, ona se je pa lahko igrala in zanimala za sušenje sadežev, rastlin in korenin, ki jih je zbiral puščavnik.

Bil je pač čudak, nekoliko zmešanih možganov, ne da bi bil na kakšen drugi način škodoval ali delal krivico mali Nini. Skrbel in gledal je na to, da ništa trpela lakota in ne žeje in tudi pred mrzom sta se čuvala z ogrevanjem rova. Nina je pa v svoji pametni glavici vedno tiho mislila in razmišljala, kako bi pobeignila ter se vrnila k mamici.

Minula so tri leta Nininega jetništva, ko je puščavnik nekega dne pozabil zadelati odprtino, ki je omogočala izhod iz brloga ter zasnal na svojem ležišču. Komaj sedemletna bistra Nina je imenitno izkoristila dotično priložnost ter jo popihala iz brloga. Čim je dospela iz luknje na svež zrak, je začela bežati, akoravno v neznano smer, v kolikor je to bilo v njenih močeh. Pri tem je pa v enomer slišala klicanje in kričanje puščavnika, ki bi jo bil rad dohitel in vrnil nazaj v jetništvo.

Drugi dan je našel neki lovec, ki je čakal na jelena, v globini gozda in tik ob poti, ki je vodila v bližnjo vas, vso onemoglo in oslabele, v medvedovo kožo oblečeno Nino. Odnese jo je domov, kjer so jo v nekaj dneh spravili k zavesti in zdravlju, nakar jo je vrnil njeni mamici, ki jo je po treh letih vsa srečna stisnila zopet na svoje ljubeče materino srce. Bila je to sreča in veselje za mamico in Nino, ki ga ni mogoče popisati.

Lovec, ki je našel Nino, je naletel čez nekoliko dni na truplo mrtvega puščavnika, komaj kakih tisoč metrov proč od brloga. Razburjenje in tekanje za ubego Nino mu je prizadelo kap ter prerezalo nit njegovega svojevrstnega življenja.

Mamica in Nina sta se pa odslej ljubili in imeli radi še veliko bolj kakor poprej. Živeli sta zadovoljni in s tem tudi srečni v svoji samotni hišici ves svoj vek. Ninina otroška ljubezen do mamice je bila tako silna, da se je odpovedala vsaki drugi ljubezni ter ostala samska, samo, da sta ostali neločljivi za vedno. Vzajemna ljubezen je segala tako daleč, da jo je ločila šele smrt, ki je vzela istega dne življenje obema. Mamici je bilo takrat kakih sto, Nini pa okrog osemdeset let.

MALE VESTI

* **Bundesführerjevo poročilo o dogodkih zadnjih let.** V Pettau-u je govoril Bundesführer Franz Steindl zbranim voditeljem političnega, državnega in gospodarskega življenja, med katerimi so se nahajali tudi oficirji in poveljniki orožništva. V obsežnem poročilu je podal sliko o dogodkih na vojaškem in političnem področju zadnjih let ter nanizal probleme, za katere gre boj v današnji borbi za biti in ne biti. Poslušalcem je živo predložil, da ni nikaka žrtev prevelika, ker gre za obstoj naroda. Kakor ne more biti Nemca, ki bi si želel uničenja nemškega naroda v boljše- viški blaznosti, tako ne sme biti človeka, ki v tej odločilnih časih ne bi bil pripravljen žrtvovati vse kot doprinos za zmago. Temu je priključil Bundesführer popis vseh vprašanj, zadevajajo- čih vrnjeno Spodnje Stajersko, ki so v vseh svo- jih ciljih ostala nespremenjena. Geslo leta 1945 pa se glasi, da moramo vpostaviti celotne sile za zmago. S počastitvijo Führerja so zaključili se- stanek.

* **Spodnještajerska mladina v odredih Deutsche Jugend.** V Marburgu so se sestali vsi Bannführerji in Bannmädelführerinnen odredov Deutsche Jugend iz Spodnje Stajerske v svrhu sprejemanja povelj in navodil za svoje delovanje v bodočih tednih in mesecih iz us. Bundesjugendführerja Schilcher-ja. Pri tem sta bila navzoča tudi Bundesführer Steindl in Gebietsführer Danzinger. Najprej je Bundesjugendführer poročal Bundesführerju in Gebietsführerju, nakar je podal Bundesjugendführer Bannführerjem in Bannführerinnen navodila in povelja za bodoče delovanje v vodstvu spodnještajerske mladine. Po izvršeni vpostavi mladine pri gradnji obmejnega branika, kjer je postavila svojega moža, se bodo voditelji in voditeljice mladine posvetile sedaj zopet po- litični izravnavi mladine. Cilj ostane nespreme- nljiv in glasi: »Nemška mladina v nemški Spodnji Stajerski!« Razen svetovno-nazornega izravnanja se bo vezbalo starejše moške letnike v Bannaus- richtungslagerji in Wehrtüchtigungslagerji, zajeti so pa tudi v odredih Volksturma. Nato je Bundesführer Steindl izrekel zahvalo vsem za vpostavo ter podčrtal važnost politične izravnave naše mladine ter podal končno pregled o sploš- nem položaju in o položaju na Spodnjem Stajer- skem. Sledila je razprava o posameznih delov- nih točkah. Zaključno besedo je imel Gebiets- führer Danzinger, ki je podčrtal povezanost od- redov Hitler-Jugend z odredi Deutsche Jugend na Spodnjem Stajerskem, ki ima izpolniti poseb- ne naloge in se čuti povezano z Hitler-Jugend, po katere nalogu tudi deluje.

* **Apel Ortsgruppe Marburg II.** V sejni dvorani Ortsgruppe Marburg II so imeli apel funk- cionarjev Ortsgruppe. Pri tem je podal obširno poročilo o poteku dosedanjih pet vojnih let Kreisführer Strobl ter popisal sedanji položaj. Nje- gova izvajanja so bila prežeta vero v končno zmago Nemčije.

* **Erlachstein.** V Erlachsteinu je dne 17. janu- arja po noči izbruhnil požar v stanovanjski hiši Franza Jagoditscha v vasi Rochsburg, občina Erlachstein. Požar je nastal vsled pokvarjene peči. — Hofrat v pokoji gospod Hubert Wagner je padel v stoošiču svojega stanovanja v Er- lachsteinu ter si zlomil nogo. Podal se je na zdravljenje v bolnišnico v Cilli.

* **Rohitsch-Sauerbrunn.** Na nedavno prirejenem velikem apelu Ortsgruppe Rohitsch-Sauerbrunn je obširno poročal Ortsgruppenführer ter podal parole za delovanje v letu 1945. Pri tem je ape- liral na vse svoje sotrudnike, da vpostavijo vse svoje sile za totalno vojno. S počastitvijo Füh- rerja so zaključili sestanek.

* **Zanrisega rekrutov.** Reichsführer ff je kot poveljnik nadomestne armade odredil, da se mo- rajo vršiti zaprisege rekrutov na način, ki daje smiselno izraz domovinski bojovniški izravnavi fronte in domovine. Zaprisega se mora vršiti ob navzočnosti krajevnega dostojanstvenika stranke in predstavnika oborožitve. V okviru zaprisege izroči poveljnik vojakom orožje, ki ga prevzame iz rok delavcev oboroževalne industrije.

* **Smrt priatelne Spodnještajerke.** V Trifail-Loke je umrla Cäcilie Orehik rojena Zelinschek, v častitljivi starosti 98 let.

* **Več iz Tüfferta.** V času med 1. in 7. janu- ariem 1945 je registrirala občina pet rojstev (dva fanta in tri deklice). — Dne 17. novembra 1945 je padel na italijanski fronti Jäger Josef Martin. Kot poročani so javljali Kanonier August Zer- racher Obergefreiter Stanislaus Wodischek in Grenadier Kilian Lashal.

* **Ljudsko gibanje v Bad Neuhausu.** V občini Bad Neuhaus so imeli od novega leta do 10. janu- arja 1945 šest rojstev (4 fante in 2 deklice). V istem razdobju je umrla sedem oseb (dva moška in pet žensk).

* **Andenburg.** V Anderburgu se je rodilo med 1. in 15. januarjem 1945 šest fantov in ena deklica. Med temi je dobil Michael Sdolschek v Dach- bergu sina, ki je njegov šesti otrok.

* **V prerano smrt.** V preseljeniškem taborišču Wewelsburg (Westfalen) je preminul naš rojak in naročnik gospod Mathias Radanowitsch, star ko- maj 39 let. Pokojnik je bil rodom in doma iz Ka- pellana (Kreis Rann) ter čevljarški mojster po poklicu. Zdravje je iskal nekaj časa v bolnišnici Niederstein, dokler ni končno podlegel kruti bo- lezni, ki ga je mučila dolgo časa. Radanowitsch je bil velik rodoljub ter zelo navezan na svojo ožjo domovino Spodnje Stajersko, o kateri je go- voril in razmišljal vse do zadnjega. Mnogo pre- rano umrl rojak zapušča žalujočo ženo in devet- letno hčerko, starše, sestro in brata ter mnogo- številne sorodnike, prijatelje in znance. Ostal bo v lepem spominu vsem, ki so ga poznali.

* **V prerani grob.** V Kirchbergu in den Büheln (Kreis Pittau) je preminul star komaj 37 let tam- tajšnji posestnik Franz Elletz, rodom iz sosedne vasi Benediktem. Veliko prebrano smrt nad vse priljubljenega moža obžalujejo žena in hčerka, brat in sestra ter mnogoštevilni sorodniki, prija- telji in znanci, katerim bo ostal v prijetnem in lepem spominu.

* **Smrt spodnještajerskega rojaka.** V bolnišnici v Zurstenwaldu je umrl star 64 let posestnik An- ton Ogorewz, rodom in doma iz Bukowscheka, Kreis Rann, ki je živel v tamkajšnjem preselje- niškem taborišču. Pokopali so ga na pokopališču Müncheberg (Brandenburg). Pokojnik zapušča ženo, štiri sinove in dve hčerki. Bil je poštenjak in dobričina.

* **Junška smrt.** V Trifailu so položili med gro- bove za domovino padlih junakov sedanje vojne Sturmführerja Wehrmannschaftsstandarte Trifail, Johanna Pillnauer-ja, ki je postal žrtev zahrbtne krogle. Od pokojnika sta se poslovili Kreisführer Eberharth in Führer Alarmkompanie-je Trifail, Peter Präsent. Zadjo čast mu je izkazal tudi ves njegov štur.

* **Odrezi življskih kart brez datuma.** Na posa- meznih odrezkih življskih kart smo imeli doslej natisnjeno število dodelilne periode in čas nje- nega trajanja. Da bi se štedilo s časom pri stav- ljenju v tiskarnah in da bi bili odrezki bolj pre- gledni, odpadejo na nekaterih odrezkih 71. peri- jode navedbe časa trajanja periode ter nosijo samo razen oznake Käse, Quark, Kaffee-Ersatz številke 71. Veljavni so seveda samo v času tra- janja 71. dodelilne periode, ki traja do 4. fe- bruarja.

Arbeitsmann Kiebitz meint:

»Respekt vor Onkel Adolar.
Respekt! muß ich schon sagen.
Die Uniform die manches Jahr
Sein Stolz in Krieg und Frieden war,
Wird nun ein anderer tragen.«

DAN-Rüdigerichter Krabe (Sch)

HRABRI SPODNJEŠTAJERCI

Za hrabro zadržanje na frontah so prejeli Eisernes Kreuz II. Klasse: Gefreiter Rudolf Klipp- stätter, Ortsgruppe Leitersberg, Kreis Marburg- Stadt; Gefreiter Franz Kukowetz, Ortsgruppe Mörtendorf, Kreis Pettau; Gefreiter Viktor Augustin iz Marburga; Matrosengefreiter Max Wengust iz Marburga; Soldat Schalamun, Ortsgruppe Frauen- berg, Kreis Marburg-Land; Gefreiter Johann Si- daritsch, Ortsgruppe Friedau, Kreis Pettau; Sol- dat Hans Tomaschitz, Ortsgruppe Reichenstein, Kreis Rann; Soldat Josef Ribisl, Ortsgruppe Trifail-Süd, Kreis Trifail; Gefreiter Franz Zimmer- leut, Ortsgruppe Friedau, Kreis Pettau; Gefreiter Johann Udowitsch, Ortsgruppe Egidi, Kreis Mar- burg-Land; Gefreiter Johann Keketz, Puchdorf 15, Ortsgruppe Mörtendorf, Kreis Pettau.

Eisernes Kreuz I. Klasse je dobil Leutnant Emil Bartj-Herkommer Marburg-Stadt, Ortsgruppe IV.

Kriegsverdienstkreuz II. Klasse mit Schwertern je dobil Oberkanonier Johann Kontschan, Cilli, Felsengasse 14, Ortsgruppe Cilli-Schloßberg.

* **Znižanje obroka premoga za gospodinjstva.** Merodajne oblasti so z ozirom na potrebe obo- roževalne industrije, znižale predpisano količino premoga, namenjenega za domačo kurjavo na 70 odstotkov v tekočem premogovnem gospodarskem letu, ki se zaključuje s 30. marcem 1945. Pri tem gre torej za premog, ki je namenjen za ogrevanje stanovanj, kuhanje in pranje. Za bolnišnice, vojno važne obrate, kmetijstva, pekarnice, mesarije itd. so predvidene neobhodno potrebne višje dobave.

* **Omejitev celotnega poštnega prometa.** Poštni minister je omejil poštni promet ter odredil sle- deče: Pisemska pošta obratuje v lokalnem pro- metu in v prometu z ugodno ležečimi sosednimi kraji kakor doslej. Mimo tega je pa dovoljeno za splošni promet do nadaljnjega pošiljanje samo dopisnic kot navadne pošiljke. Od in na oblasti, oboroževalnih obratov, stranke NSDAP, časopi- sov in drugih važnih ureditev so dovoljene na- vadne pisemske, priporočene in vrednostne po- šiljke do 100 gramov težine. Izjeme lahko do- voljujejo samo poštna ravnateljstva v izjemnih vojno in življenjsko važnih primerih. Vsa po- poslana dovoljena pisma se mora oddajati pri linicah na poštah ter morajo imeti navedbo pošiljatelja. Poštni nalogi, pošiljke poštne čekovne in poštne hranilniške službe ter obremenjevanja dovoljenih poštinih pošilk z povzetjem, ni prizadeto. Nave- dene pošiljke, poštne doplnice ter poštne po- šiljke v krajevnem in sosedno-krajevnem prometu se lahko oddajajo v pisemske nabiralnike. Do- voljen in neomejen je nadalje tudi poštni promet s poštnimi nakazili in plačilnimi kartami. Omeji- tev prevzemanja paketov je omejeno na obo- roževalno blago, zdravila, važna živila ter pakete oblasti. Vojno poštni promet in poštni promet z inozemstvom nista omejena.

* **Poslužujte se dvojnih voznih listkov!** Kdor si pri nastopu potovanja kupi povratno vozovni- co, prištedi s tem na času, ker se mu ni treba na- stavljati dvakrat na železniški blagajni, skrajša pa pri tem tudi delo blagajne. Povratni železniški vozni listki so veljavni štiri dni.

* **Omejitev železniškega potovanja.** Kakor po- ročamo na drugem mestu, so ustavili v noči od 22. na 23. januarja 1945 zasebni promet z brzimi in ekspresnimi vlaki. Spalni vagoni so obrato- vali zadnjič v noči od 22. na 23. januar. Za po- trebe nujnega vojno važnega službenega pro- meta bo obratovalo malo število vlakov (Dienst- D-Züge), ki se jih bo posluževalo samo z dovolje- njem železniških ravnateljstev. Taka dovoljenja se bo izdajalo samo v nujnih potrebah, zadeva- jočih interese Reicha kar bodo morale dokazati državne oblasti ali pa strankini uradi. Kakš pred- pogoji so za taka dovoljenja potrebni, se razglasi naknadno. Vsa dosedanja dovoljenja za potova- nja so neveljavna. Brez dovoljenja železniškega ravnateljstva so dovoljene samo vožnje na oseb- nih vlakih do 75 km od stanovanja na delovni prostor in nazaj. Razen tega niso vezane na do- voljenje vožnje na Wehrmachtschein, na pove- lje za nastop vojaške službe, Reichsarbeitsdien- sta, Hitler-Jugend-diensta ter potovanja iz in v inozemstvo. Mesečne in tedenske vozne karte se bo izdajalo samo za osebne vlake do 75 km. Netz- in Bezirkskarte nimajo veljavnosti niti za potovanja v osebnih vlakih do 75 km. Bliznje podrobnosti so razvidne iz razglasov po železni- ških nostajah.

* **Civilni promet z motoriziranimi vozili.** Prometni minister je izdal v sporazumu s pristojnimi uradi odredbo o uporabi motoriziranih vozil. Vozna knjiga (Fahrtenbuch), ki je veljala sedaj samo za nekatera vozila, je z novo odredbo predpisana za vsa motorizirana vozila. Uporabljati se sme samo vozila, za katere so izdane vozne knjige. Obseg uporabljanja motoriziranih vozil je predpisan z uporabnim dovoljenjem, izdanim za vsako vozilo (Benutzungsberechtigung). Slednji se morajo nahajati na osebnih vozilih na od zunaj čitljivih mestih, na motornih kolesih jih je pa našiti v Kraftfahrzeugschein. S tem predpisom odpadejo dosežanja določila o rdečih kotih in jih bodo odstranili. Motorizirana vozila vseh vrst se ne sme uporabljati za nič drugega, kakor zgolj za izvrševanje in opravljanja vojno in življensko važnih nalog.

* **Ukinitev brzih in ekspresnih vlakov.** Počeniš v noči od 22. na 23. januarja 1945 so omejili število vlakov za osebni promet. Odpadejo predvsem vsi prvi in ekspresni vlaki, vključno delov vlakov, ki so bili namenjeni javnemu prometu z dopustnimi vlaki za vojaške. V kolikor se bo v bodoče lahko potovalo iz vojno važnih vzrokov, se bo uradno razglasilo.

* **Paketiranje pošilk vojnim ujetnikom.** Pakete in pisemske pošiljke v obliki paketov, ki so namenjene našim v vojnem ujetništvu se nahajajočim, možem in civilnim internancem v tujih deželah, prihajajo mnogokrat v razkranem in razdrapanem stanju v roke naslovnikov. V največjih primerih leži ozadije v slabi opremljenosti pošilk. Opozarjajo se vsi svojci, ki pošiljajo take pošiljke, da mora biti pakiranje trdno, močno in trajno že z ozirom na dolgo pot ter mnogokratno premetavanje iz vlaka na vlak ter iz ladje na ladjo.

* **Izjema v zaporah dopustov.** Generalni pooblaščenec za delovno vpostavo se je izjavil pripravljenega, da se napravi izjema v zaporah dopustov v primerih, če določijo vojaške oblasti odgovarjajoče dneve obiskov vojakov in v smislu obstoječih predpisov o potovanju v prid bližnjih sorodnikov vojakov v domovinskih garnizijah. Za te izredne dopuste pridejo v poštev obiski zakonskega moža, sina ali očeta, v kolikor je obisk z ozirom na oddaljenost garnizije v deloprostem času neizvedljiv. Ureditvi, ki velja za obiskovanje preseljenih družinskih članov odgovarjajoče, se lahko dovoljuje tudi za te obiske bližnjih sorodnikov pri vojakih dvakrat na leto odgovarjajoče dela prosti čas.

* **Nemška znanost je uspešno orožje.** Gauleiter Dr. G. A. Scheel je izdal nemškimi visokim šolam in nemškimi kulturnim delavcem sledeči oklic: »Nemški kulturni delavci! Nad delom in ustvarjanjem nemških visokih šol, nemških kulturnih delavcev, znanostjo, raziskovanjem, profesorji in dijaki stojte danes odločnejše kakor kdajkoli. Geslo, h kateremu se priznava neupogljivo celoten nacionalsocialistični akademski svet z vsemi konsekvencami: Moj narod je vse! Kar ljubimo in oblikujemo kot nemško znanost in nemško kulturo, njeno tradicijo in njeno bodočnost, je oblika večne najboljše substance našega naroda, njegove moči in velikosti. Za vzdrževanje in zmago našega naroda se hočemo strastno vpostaviti v tem odločujočem času usodnega boja. V naši notranjosti se zavedamo, da bomo z našim bojem za Nemčijo in Führerja hkrati svobodo osebnosti in ustvarjalnega duha pred nevarnostjo posurovitve po amerikanizmu in boljševizmu. Nemški narod je lahko zagotovljen, da predstavlja nemška znanost v nemškem življenjskem boju učinkovito orožje. Najvažnejša znanstvena odkritja v borbi te vojne so bila delo nemških mož ter služijo nemški moči in zmagi Reicha. V duhu naših velikanov se hočemo borovati za največjega naše zgodovine in s tem za Nemčijo v uri odločitve o dvatisočletni kulturi Reicha in vse naše bodočnosti.«

* **Poenostavljenje mladinskega kazenskega prava.** Z ozirom na izkušnje in prilagoditev vojnemu razmeram ter v svrhu poenostavitve splošnega kazenskega prava je minister za pravosodje sprejel smernice zakona o mladinskem kazenskem pravu. Novi Reichsjugendgerichtsgesetz so v praksi pozdravili, ker je združil in poenostavil mnoge, doslej v raznih zakonih in predpisih raztresene predpise. Pri tem je ugotoviti, da stopa pri novem zakonu v ospredje vzgojni moment mladine. Mladinski državni pravdniki bodo dajali odslej precejšnjo vzpodbudo mladinskim in varuškim sodnikom za vzgojne ukrepe, kar bo nadomestilo zasledovanja. Posebno v primerih delamrznosti priporoča zakon začasno vnovstavitve

v delovno vzgojo. Za tem šele pride vzgoja potom mladinskega zapora. Če nastane potreba za aretacijo mladoletnika, je obvestiti o tem takoj starše ali zakonitega zastopnika.

* **Smrtna kazen za izdajalca.** Ferdinand Lang iz Salzburga je od leta 1940 do 1943 poslušal sovražne radio-oddajnice. Sovražne hujskarije in laži je nato širil med svojimi delovnimi tovariši ter skušal omajati njihovo vero v končno zmago s protidržavnimi izjavami. Kljub ugovorom svojih ogorčenih delovnih tovarišev je nadaljeval svojo sramotno dejanje. Brez značaje in nesramen izdajalec se je moral sedaj zagovarjati pred ljudskim sodiščem, ki ga je obsodilo na smrt. Sodbo so takoj izvršili.

* **Izvršitev smrtne obsodbe.** V Wien-u so dne 9. januarja izvršili smrtno obsodbo nad 50letno Mario Gradinger-jevo, ker je kot večkrat predkaznovana zločinka iz navade izvrševala umetne eplove.

* **Kaj pomeni kratica NKVD?** V Sovjetiji so zloglasno čeko, ki je znana po svojih grozovitostih, že davno preimenovali v kratico NKVD, kar predstavlja besede: Narodni komisariat vnuternih del (narodni komisariat za notranje zadeve), v katerem je združena vsa sovjetska državna in vojniska aparatura krutega boljševiškega režima.

* **Črčke kot bolniške sestre.** V Zedinjenih državah in v Angliji primanjkuje bolniških sester za vojaške bolnišnice. Da bi se temu odpravilo, bodo v Zedinjenih državah izvežbali 25.000 črnk za vojaške bolnišnice.

* **Vojna mornarica ponuja zaposlitev vojnim poškodovancem.** Gre za namestitve večjega števila nameščenecv in strokovnih delavcev po nienih obratih, nahajajočih se v obmorskih mestih in v notranjosti in sicer v vseh mogočih poklicih. Razni obrati razpolagajo s primernimi učilnicami za uk na teoretični in praktični podlagi. Minister dela je opozoril pristojne urade, ki skrbijo za vojne poškodovance, da javijo vrhovnemu poveljstvu vojne mornarice imenoma vse vojne poškodovance, ki pridejo v poštev.

Zatamnitev od 29. I. do 4. II. od 17.30 do 6.30 ure

* **»Duhovna zrelost ameriškega vojaka ni višja kakor pri trinajstletnikih.«** V obrambo nekega ameriškega vojaka, ki je stal pred vojaškim sodiščem radi umora britanskega poslaniškega svetnika, je izjavil šefspisliater v Angliji se nahajajočih ameriških čet, polkovnik Alexander, da ni povprečna duhovna zrelost ameriških vojakov nič višja kakor pri trinajstletnikih.

* **3,3 milijone delovnih dni so izgubili Angleži leta 1944** vsled delavskih stavk. Te uradne številke govorijo, da so v prvih devetih mesecih lanskega leta imeli v Angliji 1627 stavk, katerih se je udeležilo 701.000 delavcev.

* **Madžarski bankovci s sovjetsko zvezdo.** Sovjeti so v zasedenem delu Madžarske takoj zaplenili vse blagajne in banke ter izdali nov denar. Stavili so v promet penge, ki imajo veliko sličnosti s starimi bankovci, opremljeni pa so namesto s krono Svetega Stefana s sovjetsko zvezdo.

* **Sovjetski načrt o ureditvi svetovnega radio-omrežja.** V to svrhu nameravajo igraditi vso zemeljsko oblo zajemajoče omrežje radijskih oddajnic. Posebno jake postaje bi radi postavili v Alžirju, Dakarju, na Madagaskarju in v Indokini.

* **10.000 otrok je umrlo v Zedinjenih državah Severne Amerike leta 1944** vsled ohromelosti. To je število te epidemične bolezni, ki zavzema v ameriški medicinski zgodovini drugo mesto.

* **Tobačne karte v USA.** Akoravno je ameriška celina največji pridelovalec in takorekoč domovina tobaka, so radi vojne prisiljeni v Zedinjenih državah Severne Amerike uvesti tobačne karte v svrhu racioniranja tobačnih izdelkov.

* **General Zilenkov — vodja propagande generala Vlasova.** V štabu generala Vlasova, predsednika odbora za osvoboditev narodov Sovjetije, deluje kot voditelj propagande generalni major Jurij Nikolajevič Zilenkov.

* **Odkritja novih množinstvenih grobov v Atenih.** V Grčiji so uradne komisije odkrile nove množinstvene grobove žrtev, ki so jih komunisti pomorili v času svojega kratkotrajnega režima v Atenih. Doslej so izkopali 600 mrličev. V studentih in kleteh mesta Aten so izkopali 450 žrtev, ki so bile večinoma pohabljenе. Očividno je, da so komunisti mučili najprej svoje žrtve ter jih šela nato »likvidirati« po vzgledu Moskve.

* **Bolezen razkralja Viktorja Emanuela.** Severo-ameriške agencije so poročale o resni bolezni hipegna italijanskega kralja Viktorja Emanuela.

O pravilni štednji

Vsako vojno gospodarstvo je značilno po dejstvu, da je za privatno uporabo na razpolago razmeroma manj blaga, kakor denarnih sredstev. Nekoč so izvajali to z dviganjem cen. Pri nas v Veliki Nemčiji je pa uspelo držati cene življenjsko važnih izdelkov na mirnodobni višini. Iz tega je narasla dolžnost vsakega posameznika, da uporabi na ta način prišteden denar za interese skupnosti, kar je hkrati tudi v njegovem lastnem interesu.

V mislih imamo banke, ki predstavljajo že od nekdaj zbiralnice in delavnice denarja, da ga po svojem dobrem pregledu in presojanju kot lastnino hranilcev nalagajo tam, kjer ga narodno gospodarstvo najbolj potrebuje. Sprejemanje hranilnih vlog predstavlja že samo ob sebi mnogo-vrstne načine, ki lahko zadovoljujejo štedljivce. Hranilne vloge se lahko vlagajo na hranilne knjižice, lahko pa tudi na svobodne ali vezane račune.

Razen tega obstoja še ena možnost štednje v prid tretjega, kakor so na primer darila, izredne nagrade, jubilejske doklade itd., in sicer potom bančnega dobropisa. Pri tem gre za vrednostno listino glasečo na vplačan znesek, s katerim lahko otvori obdarovanec pri vsaki hranilnici ali banki lasten račun ali si pa da sestaviti hranilno knjižico. Take vsote izplačajo denarni zavodi na željo vedno in takoj.

Poleg popisane direktnega štedenja imamo še več načinov rentnega štedenja potom nakupa vrednosti, ki se obrestujejo, kakor se na primer posojila in nakazila državnih zakladnic. Te vrednostne papirje oddajajo banke svojim strankam in jih tudi opravljajo za iste. V vseh teh primerih uživa štediljivec primerno obrestovanje svojega denarnega premoženja in je razen tega bolj na varnem, kakor da bi ga držal in čuval pri sebi ali doma, kjer mu ga lahko kdo ukrade, ga izgubi, poškodujejo bombe itd. Pri vsem tem ima lahko tudi mirno in čisto vest napravi svojih ljudski skupnosti, ker je razen svojih delovnih sil stavil vojnemu gospodarstvu na razpolago tudi svoje prihranke.

Agencija Reuter je k temu dodala, da je razkralj resno bolan.

* **Šest metrov debel sneg** imajo v nekaterih področjih Španije. Debela snežna odeja je popolnoma odrezala nekatere kraje od prometa z večjimi naselbinami.

* **Amerika mora štediti s premogom.** V ameriških velemedstih so ukiniteli po nekoč nočno razsvetljavo ulic ter nameravajo ukiniti tudi reklamno razsvetljavo velikih trgovsko-industrijskih obratov.

* **Makedonska armada.** »Exchange Telegraph« poroča iz Aten, da bodo ustanovili v Bolgariji makedonsko armado, ki bo zasedala grški del Makedonije v svrhu ureditve samostojne republike Makedonije kot bodočega sestavnega dela Titove »Jugoslovanske Federacije«. Makedonsko vojaštvo bo nosilo bolgarsko uniformo z rdečo zvezdo na čepicah. Akoravno je vsa grška poročila o »bolgarskih« ukrepih v Makedoniji presoati previdno, je to poročilo v konceptu sovjetskih balkanskih načrtov in je vredno zabeležbe.

AMTLICHE BEKANNTMACHUNGEN

Chef der Zivilverwaltung in der Untersteiermark, Beauftragter für Ernährung und Landwirtschaft, Graz, Jakominipl. 12.

Ausgabe von Maismehl

Die augenblickliche Verkehrslage macht es notwendig, auf die in der Untersteiermark selbst erzeugten Lebensmittel zurückzugreifen. Zu diesem Zweck und um einen vielfach geäußerten Wunsch der Verbraucher zu entsprechen, wird vorläufig in der 71. Zuteilungsperiode Maisgrieß (Maismehl) den Verbrauchern nach Maßgabe des Anfalles zur Verfügung gestellt. Die Ausgabe von Maisgrieß (Maismehl) erfolgt auf die zum Bezug von Roggenbrot bestimmten Abschnitte der Grundkarten E für Normalverbraucher über 18 Jahre der 71. Zuteilungsperiode IVa und b an Stelle von 500 g Brot werden auf die Abschnitte 375 g Maisgrieß (Maismehl) auszugeben. Die Ausgabe von Roggenbrot oder Roggenmehl auf die genannte Abschnitte ist unzulässig.

Graz, den 10. Januar 1945.

Ges.: Mainzl eb,

Brandwunden

falsch behandelt ergeben einen unnötigen Ausfall an Arbeitsstunden und Verbandstoffmaterial. Heute ist jede Minute wichtig! Wird TEBEGE Tannin-Brand-Gelee sofort auf die Brandwunde gebracht, ist rasche, narbenlose Heilung verbürgt!

TEBEGE AUS DER APOTHEKE

Leiden Sie an Frostbeulen?

Dann warten Sie nicht, bis sie aufbrechen und eitern, sondern behandeln Sie die Froststellen rechtzeitig mit der in den Apotheken erhältlichen Thiosept-Emulsion. Sie verstärkt infolge ihres Gehaltes an Tirolet Steinöl die Durchblutung des Hautgewebes und beseitigt hierdurch die Frostbeulen sowie die mit ihnen verbundenen Schmerzen. 1-2 Teflöf Thiosept-Emulsion auf 1 Liter heißen Wassers für Wäber und Umschläge.

OSRAM

*macht vieles leichter:
- auch
Feinstarbeiten.*

Exaktes Sehen bedarf besten Lichtes. Machen auch Sie es wie die Licht-Erfahrenen. Das helle OSRAM-Licht stets blendungsfrei verwenden, Leuchten häufiger reinigen; so wird die große Lichtfülle am besten ausgenutzt.

OSRAM.

*viel Licht für
wenig Strom!*

**Errfolgreiche
Russen- und
Schwabenbekämpfung**
übernimmt
Schädlingsbekämpfungsanstalt A. STREIT
Wien II., Tandelmarktgasse
Tel. A 47.0-86 860

NEUES Pulver zur Frucht- und
Mästung der Schweine
REDIN
mit garantiertem Erfolg

Zentraldrogerie **Emil Ihör**
Marburg (Drau), Herreng. 33

Schmerzstillt geben wir die traurige Nachricht, daß unsere liebe, gute, treubeherrschte Gattin und Mutter Frau

Maria Hetzl geb. Wengust

Mühlen- und Realitätenbesitzerin

nach kurzem Leiden uns im 81. Lebensjahre für immer verlassen hat. Wir betten die teure Dahingeshiedene am Donnerstag, den 25. Januar 1945, um 16 Uhr, am Friedhof in Drauweller zur letzten Ruhe. Die Seelenmesse wird am Freitag, den 26. Januar 1945, um halb 8 Uhr, in der Franziskanerkirche gelesen. 837

Marburg-Dr., Leitersberg, am 23. Januar 1945.

In tiefer Trauer:

Heinrich Hetzl, Gatte; Mittel u. Anna Hetzl, Josefine Risch-
nig geb. Hetzl, Töchter; Anton
Hetzl, Sohn und alle übrigen
Verwandten.

Schmerz erfüllt geben wir die traurige Nachricht, daß mein lieber Gatte, unser herzensguter, unvergeßlicher Vater, Sohn, Bruder, Schwager, Onkel und Schwiegersohn

Josef Werhowschak Grenadier

im Alter von 31 Jahren, am 14. November 1944 an der Ostfront gefallen ist.

Rast, Puschendorf bei Friedau, Marburg-Dr., St. Anna, am 17. Januar 1945. 825

In tiefer Trauer:

Maria, Gattin; Josef und Franz, Söhne; Rudolf und Maria Werhowschak, Eltern; August, Bruder; Anna u. Maria, Schwestern; Franz, Frangesch, Schwager; Franz, Stanislaus und Maria, Enkel; Familie Kriskch, Schwiegereltern, und alle übrigen Verwandten.

Im tiefsten Schmerz geben wir die traurige Nachricht, daß unser lieber Sohn, Bruder und Schwager

Konrad Lasnik

Grenadier

am 7. Dezember 1944, im 21. Lebensjahre an der Ostfront, weit von der geliebten Heimat, den Heldentod fand. 20
Buchberg, Cilli, Mecklenburg, den 15. Januar 1945.

In schmerzlicher Trauer:

Maria und Anton Lasnik, Eltern; Franz, Anton und Abin, Brüder; Anna, Schwägerin, und sämtliche Verwandten.

Mein innigstgeliebter Gatte, Vater, Großvater, Schwager und Onkel, Herr

Franz Schiffrat

Gerichtsbekretär

verließ uns nach langem, schwerem Leiden, im Alter von 59 Jahren, am Mittwoch, den 17. Januar 1945, für immer. 21

Franz, Kramburg, Marburg-Dr., Pettau, Graz Slav. Poschega, Aleksinac, im Januar 1945.

In tiefer Trauer:

Karoline, als Gattin; Erika, Franzl und Maria, als Kinder, u. alle übrigen Verwandten.

Danksagung.

Für die überaus herzliche Anteilnahme am schweren Verluste unseres teuren Gatten, Vaters usw., des Herrn SCHIKOWETZ RUDOLF, Geschäftsführers in Triest, sagen wir allen innigsten Dank. Insbesondere danken wir allen Kranz- und Blumenspendern, sowie für das letzte Geleit. 19

SCHIKOWETZ PAULA,
Gattin mit Kindern.

Danksagung.

Allen, die unseren lieben Vater, Herrn MATTHIAS ECKART in seinen letzten Stunden beigestanden und auf seinem letzten Wege begleitet haben, insbesondere den Blumen- und Kranzspendern, sowie denen, die unserer Mutter beihilflich waren, sagen wir unseren tiefinnigsten Dank. 836

Rogels-Kötsch, am 22. Januar 1945
Familien:
Eckart, Iwanuscha, Golob, Per-
schoch und Rudolf.

Dr. Med.

Nikolaus Prodwitsch

ordiniert wieder täglich von 8-12 Uhr.
PETTAU, Annastasi-Grün-Str. 7. 22

Fenster und Türen abdichten

gegen Kälte, Zugluft u. Staub in „Hermetik“-Gummischlauchdichtung. Patent Anton STAL —
WIEN 9, Währingerstraße 75.
R 51990 24

Wir geben die traurige Nachricht, daß unser lieber Sohn, Bruder, Neffe und Vetter

Franz Maroch Oberschlitz

geb. am 21. Dezember 1921, am 28. September 1944, seinen Verletzungen erliegen ist. Er wurde auf einem Heldenfriedhof zur letzten Ruhe bestattet.
Draunberg, Treun, Pettau, im Januar 1945. 25

In tiefster Trauer:
Hedwig Maroch, Schwester; Agnes Schirawnik, Gertrude Hor-
wath und Juliane Sprach, Tanten;
Blasius Maroch und Josef Sprach,
Onkeln und die übrigen Ver-
wandten.

In tiefstem Schmerz geben wir die traurige Nachricht, daß unser geliebter, herzensguter Sohn, Bruder u. Onkel

Josef Kolmanko

44-Mann

am 18. September 1944, im Alter von 21 Jahren, an der Ostfront gefallen ist.
Alteudöfl, Perest-Ungarn, Muraszombath im Januar 1945.

In tiefer Trauer:
Alois und Maria, geb. Lang, Eltern; Alois Franz und Anton, Brüder; Maria, Schwester; Franz und Regina, Neffe und Nichte; Anna und Maria Griz, Tanten; Matthias, Schwager, sowie alle übrigen Verwandten.

Schmerz erfüllt geben wir die traurige Nachricht, daß unser innigstgeliebter, einbraver Sohn, Bruder und Onkel

Karl Lukowniak

Grenadier

am 4. Dezember 1944, im Alter von 30 Jahren, an der Ostfront gefallen ist. 838

Stainzthal, Marburg-Dr., am 22. Dezember 1945.

In tiefer Trauer:

Josef Lukowniak, Vater; Maria, Franziska, Josefine, Mathilde u. Irma, Geschwister, im Namen aller übrigen Verwandten.

Schmerz erfüllt geben wir die traurige Nachricht, daß unser vielgeliebter Sohn und Bruder

Johann Megla

Gefreiter

am 21. November 1944, im 24. Lebensjahre, an der Westfront gefallen ist. 839
Löschnitz, Großsonntag, d. 23. Januar 1945

In tiefer Trauer:

Matthias u. Maria Megla, Eltern; Matthias Megla, Bruder; Maria u. Angela, Schwestern; Theresia Megla, geb. Aschitsch, Schwägerin; Johann Ketschek, Sohn; Elisabeth Ketschek, Braut, sowie alle übrigen Verwandten.

Kleiner Anzeiger

Verschiedenes

Kleinen Ofen (Kasperi) samt Röhren, fadellos, für Ta-
gebe für Herren- od. Arm-
oder Frauenmantel.
Kärntnerstraße 64-1
— Gatschnik. 828-14

Gebe Gaiserer 42,
fadellos, für Ta-
schemuhr od. Arm-
banduhr „Omega“
Michael Widowsch
— Meilingerstr. 42.
834-14

Gute Züge zu verkaufen. Polische-
neg Jakob, Drauweller, Telf. 23.
824-3

Kaufe Geschäftspudel, Stellage, Schalen und Dezimalwaage mit Gewicht. Wuga Franz —
Thesen, Luisengasse 7, Marburg-Dr. 826-4

Haus mit Garten u. ganzer Einrichtung, sowie Wirtschaftswerkzeug um 5000 RM zu verkaufen. Alois Motschnik —
Altenmarkt 68, Post Windischgraz. 28-2
Portier, oder ähnliche Stelle sucht per Februar 62jährig, 15% leer in-
valid (aus dem Weltkrieg) — Alois Motschnik —
Altenmarkt 68 — Post: Windischgraz. 27-3

Wintertafel mit 3 Arbeitskräften wird sofort aufgenommen bei Volle. Leitersberg Nr. 59, bei Marburg-Dr. 792.

Meisterleute od. tüchtigen Knecht sucht Anton Sulowski in Treternitz 23, Post Gams bei Marburg (Drau). 817-6

Installations-Lehr-
linar wird gesucht. —
Zustimmung des Arbeitsamtes. Vor-
stellen bei Firma Grischko, Richard-
Wagner-Straße 10. 812-6

Suche Zimmer od. Wohnung am Lande. Heile im Haus-
halt mit oder ohne Brundorferstr. 32,
Veronika Rupp. —
Marburg-Dr. 835-8

Welcher brave Mann möchte eine brave Frau kennen? Bin 42 Jahre alt und habe eigene Wohnung. Kind kein Hindernis. Zuschr. unter „Frühling 1945“ an die „M. Z.“ 789-12

Damenreihendruck mit rotem Arm-
bänder, am Samstag, den 13. Januar 1945 auf den Wege zu den Drei Teichen verloren. Abzugeben gegen gute Belohnung am Polizeifundamt 830-13

Geisttasche, braun, mit ca. 200 RM. Wehrpaß, H.-B.-Legitimation, Kennkarte, Röntgen-Befund u. a., laufend auf Josef Feinklicher, Unterwiesingerstr. 71, Marburg-Drau am Hauptbahnhof am 21. Januar 1945, verloren. Der ehrliche Finder wird gebeten, wenigstens die Dokumente zurückzugeben. 832-13
Tadellose Nähmaschine gegen Rundfunkempfänger zu tauschen. Brumach-
straße 6-III, Marburg-Dr. 829-14

Seid immer
Luft-
schutz-
bereit!